

Uradni list

Evropske unije

L 74

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

14. marec 2014

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov 1
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije ⁽¹⁾ 8
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 242/2014 z dne 7. marca 2014 o vpisu imena v register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake (Lammefjordskartofler (ZGO)) ... 27
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 243/2014 z dne 7. marca 2014 o vpisu imena v register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake (Bornheimer Spargel / Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (ZGO)) 29
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 244/2014 z dne 7. marca 2014 o vpisu imena v register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake (Strachitunt (ZOP)) 31
- ★ Uredba Komisije (EU) št. 245/2014 z dne 13. marca 2014 o spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 1178/2011 z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu ⁽¹⁾ 33

Cena: 4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Uredba Komisije (EU) št. 246/2014 z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede umika nekaterih aromatičnih snovi s seznama Unije ⁽¹⁾	58
--	----

Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 247/2014 z dne 13. marca 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	61
--	----

SKLEPI

2014/134/EU:

★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 12. marca 2014 o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z afriško prašičjo kugo na Poljskem (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 1657) ⁽¹⁾	63
--	----

PRIPOROČILA

2014/135/EU:

★ Priporočilo Komisije z dne 12. marca 2014 o novem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti ⁽¹⁾	65
---	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 240/2014

z dne 7. januarja 2014

o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je zagotoviti Evropski kodeks dobre prakse za podporo in pomoč državam članicam pri organiziranju partnerstev za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS), Kohezijskega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (EMFF). Ti skladi zdaj delujejo v skupnem okviru in se imenujejo „evropski strukturni in investicijski skladi“ (v nadaljnjem besedilu: skladi ESI).
- (2) Partnersko sodelovanje je že dolgo uveljavljeno načelo pri izvajanju skladov ESI. Partnerstvo pomeni tesno sodelovanje med javnimi organi, ekonomskimi in socialnimi partnerji ter telesi, ki predstavljajo civilno družbo, na nacionalni, regionalni in lokalni ravni v celotnem programskem ciklu, ki ga sestavljajo priprava, izvajanje, spremljanje in vrednotenje.
- (3) Izbrani partnerji morajo biti najbolj reprezentativni od ustreznih deležnikov. Izbirni postopki bi morali biti pregledni in upoštevati različne institucionalne in pravne okvire držav članic ter njihove nacionalne in regionalne pristojnosti.
- (4) Partnerji bi morali vključevati javne organe, ekonomske in socialne partnerje ter telesa, ki predstavljajo civilno družbo, vključno z okoljskimi partnerji, organizacijami lokalnih skupnosti in prostovoljnimi organizacijami, kar lahko znatno vpliva na oziroma na kar bi lahko znatno vplivalo izvajanje partnerskih sporazumov in programov. Posebno pozornost je treba nameniti tudi skupinam, na katere lahko programi vplivajo, vendar ki težko vplivajo na programe, predvsem najbolj ranljivim in marginaliziranim skupnostim, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali socialna izključenost, zlasti invalidom, migrantom in Romom.
- (5) Pri izbiri partnerjev je treba upoštevati razlike med partnerskimi sporazumi in programi. Partnerski sporazumi zajemajo vse sklade ESI, ki zagotavljajo podporo vsaki od držav članic, programi pa se nanašajo samo na sklade ESI, ki vanje prispevajo. Partnerji za partnerske sporazume bi morali biti tisti, ki so pomembni glede na načrtovano uporabo vseh skladov ESI, za programe pa zadošča, da so partnerji pomembni z vidika načrtovane uporabe skladov ESI, ki prispevajo v program.
- (6) Partnerji bi morali sodelovati pri pripravi in izvajanju partnerskih sporazumov in programov. Zato je treba določiti glavna načela in dobre prakse glede pravočasnega, smiselnega in preglednega posvetovanja med partnerji o analizi obstoječih izzivov in potreb, izbiri ciljev in prednostnih nalog za njihovo obravnavo ter usklajevalnih strukturah in sporazumih o upravljanju na več ravneh, ki so potrebni za učinkovito izvajanje politik.

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

- (7) Partnerji bi morali biti zastopani v odborih za spremljanje programov. Pravila, ki urejajo sestavo in postopke odbora, bi morala spodbujati kontinuiteto in odgovornost nad načrtovanjem in izvajanjem ter delovne dogovore, ki so jasni in pregledni, kot tudi pravočasnost in nediskriminacijo.
- (8) Partnerji bi morali biti z aktivno udeležbo v nadzornih odborih vključeni v ocenjevanje učinkovitosti pri različnih prednostnih nalogah, ustrezno poročanje o programih in, če je primerno, pozive k oddaji predlogov.
- (9) Uspešno partnerstvo bi se moralo spodbujati tako, da bi se ustreznim partnerjem pomagalo okrepiti njihove institucionalne zmogljivosti za pripravo in izvajanje programov.
- (10) Komisija bi morala olajšati izmenjavo dobrih praks s krepitvijo institucionalnih zmogljivosti in širjenjem relevantnih rezultatov med državami članicami, organi upravljanja in predstavniki partnerjev, in sicer z ustanovitvijo skupnosti praks o partnerstvu, ki bi zajemala vse sklade ESI.
- (11) Vloga partnerjev pri izvajanju partnerskih sporazumov ter uspešnost in učinkovitost partnerstva v programskem obdobju bi se morale ovrednotiti v državah članicah.
- (12) Da bi državam članicam pomagala in jim olajšala organiziranje partnerstva, bi morala Komisija zagotoviti primere dobrih praks, ki obstajajo v državah članicah –

deležnikov in so imenovani kot ustrezno pooblaščen zastopniki, ob upoštevanju njihovih pristojnosti, sposobnosti za aktivno udeležbo in primerne ravni zastopnosti.

Člen 3

Opredelitev ustreznih partnerjev za partnerski sporazum

1. Države članice ustrezne partnerje za partnerski sporazum opredelijo med vsaj naslednjimi:

(a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:

(i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI;

(ii) nacionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci izobraževanja in usposabljanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI;

(iii) drugimi nacionalnimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, določenimi v skladu z direktivama Sveta 2000/43/ES ⁽¹⁾ in 2004/113/ES ⁽²⁾ ter Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

(b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:

(i) nacionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI;

(ii) nacionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije in sektorjev, glede na načrtovano uporabo skladov ESI in s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopnost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba določa Evropski kodeks dobre prakse za partnerske sporazume in programe, ki se financirajo s sredstvi evropskih strukturnih in investicijskih skladov.

POGLAVJE II

GLAVNA NAČELA V ZVEZI S PREGLEDNOSTJO POSTOPKOV ZA OPREDELITEV USTREZNIH PARTNERJEV

Člen 2

Reprezentativnost partnerjev

Države članice zagotovijo, da so partnerji iz člena 5(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 najbolj reprezentativni od zadevnih

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi (UL L 373, 21.12.2004, str. 37).

⁽³⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, 26.7.2006, str. 23).

(c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:

- (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
- (ii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.

2. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili organizacijo, ki združuje njihove interese, da bi olajšali svoje sodelovanje v partnerstvu (krovna organizacija), lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

Člen 4

Opredelitev ustreznih partnerjev za programe

1. Države članice za vsak program ustrezne partnerje opredelijo med vsaj naslednjimi:

(a) pristojnimi regionalnimi, lokalnimi, mestnimi in drugimi javnimi organi, vključno z:

- (i) regionalnimi oblastmi, nacionalnimi predstavniki lokalnih organov in lokalnimi organi, ki predstavljajo največja mesta in urbana območja, katerih pristojnosti so povezane z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (ii) nacionalnimi ali regionalnimi predstavniki visokošolskih ustanov, izvajalci storitev izobraževanja, usposabljanja in svetovanja ter raziskovalnimi središči glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (iii) drugimi javnimi organi, pristojnimi za uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, glede na načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, zlasti organi za spodbujanje enakega obravnavanja, ustanovljenimi v skladu z direktivami 2000/43/ES, 2004/113/ES in 2006/54/ES;
- (iv) drugimi organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni in organi, ki zastopajo območja, kjer se izvajajo celostne teritorialne naložbe in lokalne razvojne strategije, ki se financirajo iz programa;

(b) ekonomskimi in socialnimi partnerji, vključno z:

- (i) nacionalno ali regionalno priznanimi organizacijami socialnih partnerjev, zlasti splošnimi medpanožnimi organizacijami in sektorskimi organizacijami, katerih sektorji so povezani z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program;
- (ii) nacionalnimi ali regionalnimi gospodarskimi zbornicami in poslovnimi združenji, ki zastopajo splošne interese industrije ali sektorjev, s ciljem, da se zagotovi uravnotežena zastopanost velikih, srednjih, malih in mikro podjetij, skupaj s predstavniki socialnega gospodarstva;

(iii) drugimi podobnimi organi na nacionalni ali regionalni ravni;

(c) organi, ki predstavljajo civilno družbo, kot so okoljski partnerji, nevladne organizacije in organi, odgovorni za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in nediskriminacije, vključno z:

- (i) organi, ki delujejo na področjih, povezanih z načrtovano uporabo skladov ESI, ki prispevajo v program, in uporabo horizontalnih načel iz členov 4 do 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013, na podlagi njihove reprezentativnosti in ob upoštevanju geografske in tematske pokritosti, vodstvenih zmogljivosti, strokovnega znanja in inovativnih pristopov;
- (ii) organi, ki zastopajo lokalne akcijske skupine iz člena 34(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013;
- (iii) drugimi organizacijami ali skupinami, na katere pomembno vpliva ali pa bi lahko pomembno vplivalo izvajanje skladov ESI, zlasti skupinami, pri katerih obstaja tveganje diskriminacije in socialne izključenosti.

2. Kar zadeva programe evropskega teritorialnega sodelovanja, lahko države članice v partnerstvo vključijo:

- (i) evropska združenja za teritorialno sodelovanje, ki delujejo na zadevnem območju čezmejnega ali nadnacionalnega programa;
- (ii) oblasti ali organe, ki sodelujejo pri razvoju in izvajanju makroregionalne strategije ali strategije skupnega morskega bazena na območju programa, vključno s koordinatorji prednostnih področij za makroregionalne strategije.

3. Če so javni organi, ekonomski in socialni partnerji ter organi, ki predstavljajo civilno družbo, ustanovili krovno organizacijo, lahko imenujejo enega samega zastopnika, ki zastopa stališča krovne organizacije v partnerstvu.

POGLAVJE III

GLAVNA NAČELA IN DOBRE PRAKSE V ZVEZI S SODELOVANJEM USTREZNIH PARTNERJEV PRI PRIPRAVI PARTNERSKEGA SPORAZUMA IN PROGRAMOV

Člen 5

Posvetovanje z ustreznimi partnerji pri pripravi partnerskega sporazuma in programov

1. Da bi se zagotovilo pregledno in učinkovito sodelovanje ustreznih partnerjev, se države članice in organi upravljanja z njimi posvetujejo o postopku in urniku za pripravo partnerskega sporazuma in programov. Pri tem morajo partnerji biti v celoti obveščeni o njihovi vsebini in o vseh morebitnih spremembah.

2. Kar zadeva posvetovanje z ustreznimi partnerji, države članice upoštevajo potrebo po:

- (a) pravočasnem razkritju in lahkem dostopu do pomembnih informacij;
- (b) ustreznem času, ki ga morajo imeti partnerji na razpolago, da lahko analizirajo in podajo pripombe o ključnih pripravljalnih dokumentih ter o osnutkih partnerskega sporazuma in programov;
- (c) razpoložljivih načinih, na katere lahko partnerji postavljajo vprašanja, zagotavljajo prispevke in so obveščeni o tem, kako so bili upoštevani njihovi predlogi;
- (d) posredovanju rezultatov posvetovanja drugim.

3. Kar zadeva programe za razvoj podeželja, države članice upoštevajo vlogo, ki jo lahko imajo nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, v zvezi z ustreznimi partnerji.

4. Kadar so bili sklenjeni uradni sporazumi med različnimi ravni vlade pod nacionalno ravno, država članica upošteva te sporazume o upravljanju na več ravneh v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

Člen 6

Priprava partnerskega sporazuma

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v pripravo partnerskega sporazuma in zlasti v:

- (a) analizo razlik, razvojnih potreb in potenciala za rast ob upoštevanju tematskih ciljev, vključno s tistimi, ki jih obravnavajo ustrezna priporočila za posamezne države;
- (b) povzetke predhodnih pogojev programov in ključne ugotovitve vseh predhodnih vrednotenj partnerskega sporazuma, ki so se izvedla na pobudo države članice;
- (c) izbiro tematskih ciljev, okvirno porazdelitev sredstev skladov ESI in njihove glavne pričakovane rezultate;
- (d) seznam programov in mehanizmov na nacionalni in regionalni ravni, da se zagotovi usklajevanje skladov ESI med seboj in z drugimi instrumenti financiranja na ravni Unije in držav članic ter z Evropsko investicijsko banko;
- (e) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k uporabi skladov ESI za teritorialni razvoj urbanih, podeželskih, obalnih in ribiških območij ter območij s posebnimi teritorialnimi značilnostmi;
- (f) ureditve za zagotavljanje celostnega pristopa k obravnavanju posebnih potreb geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, in ciljnih skupin, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali izključenost, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih;
- (g) izvajanje horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 7

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v partnerskem sporazumu

Države članice o partnerskem sporazumu zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) seznam partnerjev, vključenih v pripravo partnerskega sporazuma;
- (b) ukrepi, sprejeti za zagotavljanje aktivnega sodelovanja partnerjev, vključno z ukrepi, sprejetimi v smislu dostopnosti, zlasti za invalide;
- (c) vloga partnerjev pri pripravi partnerskega sporazuma;
- (d) rezultati posvetovanj s partnerji in opis njihove dodane vrednosti za pripravo partnerskega sporazuma.

Člen 8

Priprava programov

Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom vključijo ustrezne partnerje v pripravo programov in zlasti v:

- (a) analizo in opredelitev potreb;
- (b) opredelitev ali izbiro prednostnih nalog in povezanih posebnih ciljev;
- (c) dodeljevanje sredstev;
- (d) opredelitev posebnih kazalnikov programov;
- (e) izvajanje horizontalnih načel, kot so opredeljena v členih 7 in 8 Uredbe (EU) št. 1303/2013;
- (f) sestavo odbora za spremljanje.

Člen 9

Informacije o sodelovanju ustreznih partnerjev v programih

Države članice o programih zagotovijo vsaj naslednje informacije:

- (a) ukrepi, sprejeti za vključitev ustreznih partnerjev v pripravo programov in njihovih sprememb;
- (b) načrtovani ukrepi za zagotovitev sodelovanja partnerjev pri izvajanju programov.

POGLAVJE IV

DOBRE PRAKSE V ZVEZI Z OBLIKOVANJEM PRAVIL ČLANSTVA IN NOTRANJIMI POSTOPKI ODBOROV ZA SPREMLJANJE

Člen 10

Pravila članstva odbora za spremljanje

1. Pri oblikovanju pravil članstva odbora za spremljanje države članice upoštevajo sodelovanje partnerjev, ki so bili vključeni v pripravo programov, ter si prizadevajo za spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami ter nediskriminacije.

2. Kar zadeva odbore za spremljanje programov o evropskem teritorialnem sodelovanju, lahko partnerje zastopajo krovne organizacije na ravni Unije ali na transnacionalni ravni za medregionalne in transnacionalne programe sodelovanja. Države članice lahko v priprave odbora za spremljanje vključijo partnerje, zlasti prek njihovega sodelovanja v koordinacijskih odborih na nacionalni ravni, organiziranih v sodelujočih državah članicah.

Člen 11

Poslovnik odbora za spremljanje

Pri pripravi poslovnika odbori za spremljanje upoštevajo naslednje elemente:

- (a) glasovalne pravice članov;
- (b) obvestila o sejah in prenosu dokumentov, ki se morajo praviloma poslati najmanj 10 delovnih dni vnaprej;
- (c) ureditve glede objave in dostopnosti pripravljanih dokumentov, ki se predložijo odboru za spremljanje;
- (d) postopek za sprejetje, objavo in dostopnost zapisnika;
- (e) ureditve za ustanovitev in dejavnosti delovnih skupin v okviru odborov za spremljanje;
- (f) določbe o navzkrižju interesov za partnerje, ki sodelujejo pri spremljanju, vrednotenju in razpisih za zbiranje predlogov;
- (g) pogoji, načela in ureditve glede pravil v zvezi z nadomestili, priložnosti za povečanje zmogljivosti in uporabe tehnične pomoči.

POGLAVJE V

GLAVNA NAČELA IN DOBRE PRAKSE V ZVEZI S SODELOVANJEM USTREZNIH PARTNERJEV PRI PRIPRAVI RAZPISOV ZA ZBIRANJE PREDLOGOV, POROČIL O NAPREDKU TER SPREMLJANJU IN VREDNOTENJU PROGRAMOV

Člen 12

Obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižji interesov

Države članice zagotovijo, da se partnerji, ki sodelujejo pri pripravi razpisov za zbiranje predlogov, poročil o napredku ter spremljanju in vrednotenju programov, zavedajo svojih obveznosti v zvezi z varstvom podatkov, zaupnostjo in navzkrižji interesov.

Člen 13

Sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi razpisov za zbiranje predlogov

Organi upravljanja sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov, če ustrezne partnerje vključijo v pripravo razpisov za zbiranje predlogov ali njihovo ocenjevanje.

Člen 14**Sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi poročil o napredku**

Države članice ustrezne partnerje vključijo v pripravo poročil o napredku pri izvajanju partnerskega sporazuma iz člena 52 Uredbe (EU) št. 1303/2013, zlasti v zvezi z ocenjevanjem vloge partnerjev pri izvajanju partnerskega sporazuma in pregledu mnenj, ki so jih partnerji izrazili med posvetovanjem, po potrebi vključno z opisom načina, kako so se upoštevala mnenja partnerjev.

Člen 15**Sodelovanje ustreznih partnerjev pri spremljanju programov**

Organi upravljanja v okviru odbora za spremljanje in njegovih delovnih skupin partnerje vključijo v ocenjevanje uspešnosti programa, vključno z ugotovitvami pregleda uspešnosti, in v pripravo letnih poročil o izvajanju programov.

Člen 16**Sodelovanje partnerjev pri vrednotenju programov**

1. Organi upravljanja ustrezne partnerje vključijo v vrednotenje programov v okviru odborov za spremljanje in po potrebi posebnih delovnih skupin, ki jih odbori za spremljanje ustanovijo v ta namen.

2. Organi upravljanja za programe v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS) in Kohezijskega sklada se s partnerji posvetujejo o poročilih, ki povzemajo ugotovitve vrednotenja, izvedenih v programskem obdobju v skladu s členom 114(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE VI**OKVIRNA PODROČJA, TEME IN ZGLEDI DOBRIH PRAKS V ZVEZI Z UPORABO SKLADOV ESI ZA KREPITEV INSTITUCIONALNE ZMOGLJIVOSTI USTREZNIH PARTNERJEV IN VLOGA KOMISIJE PRI ŠIRJENJU DOBRIH PRAKS****Člen 17****Krepitev institucionalne zmogljivosti ustreznih partnerjev**

1. Organ upravljanja preuči, ali je potrebna tehnična pomoč za krepitev institucionalne zmogljivosti partnerjev, zlasti manjših lokalnih organov, ekonomskih in socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, da bi se jim omogočilo, da lahko učinkovito sodelujejo pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju programov.

2. Pomoč iz odstavka 1 je med drugim lahko v obliki namenskih delavnic, usposabljanj, struktur za koordinacijo in mreženje ali udeležbe pri stroških partnerjev, ki nastanejo zaradi udeležbe na zasedanjih v zvezi s pripravo, izvajanjem, spremljanjem in vrednotenjem programov.

3. Za programe za razvoj podeželja se lahko pomoč iz odstavka 1 zagotovi v okviru nacionalne mreže za podeželje, vzpostavljene v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

4. Za programe ESS organi upravljanja v manj razvitih regijah, v regijah v prehodu ali v državah članicah, ki so upravičene do sredstev Kohezijskega sklada, zagotovijo, da se ustrezna sredstva ESS po potrebi dodelijo dejavnostim za povečanje zmogljivosti socialnih partnerjev in nevladnih organizacij, ki sodelujejo v programih.

5. V okviru evropskega teritorialnega sodelovanja lahko pomoč iz odstavkov 1 in 2 zajema tudi pomoč za partnerje, da bi okrepili svoje institucionalne zmogljivosti za sodelovanje v dejavnostih mednarodnega sodelovanja.

Člen 18**Vloga Komisije pri širjenju dobrih praks**

1. Komisija vzpostavi mehanizem sodelovanja, imenovan Evropska skupnost praks o partnerstvu, ki je skupen vsem skladom ESI in odprt zainteresiranim državam članicam, organom upravljanja in organizacijam, ki zastopajo partnerje na ravni Unije.

Evropska skupnost praks o partnerstvu omogoča lažjo izmenjavo izkušenj, povečanje zmogljivosti ter medsebojno posredovanje pomembnih rezultatov.

2. Komisija zagotovi primere dobrih praks pri organiziranju partnerstev.

3. Izmenjava izkušenj pri odkrivanju, prenašanju in širjenju dobrih praks in inovativnih pristopov pri izvajanju medregionalnih programov sodelovanja in ukrepov na podlagi člena 2(3)(c) Uredbe (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ vključuje izkušnje iz partnerstev v programih sodelovanja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o posebnih določbah za podporo cilju evropskega teritorialnega sodelovanja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (UL L 347, 20.12.2013, str. 259).

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. januarja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 241/2014**z dne 7. januarja 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 26(4), tretjega pododstavka člena 27(2), tretjega pododstavka člena 28(5), tretjega pododstavka člena 29(6), tretjega pododstavka člena 32(2), tretjega pododstavka člena 36(2), tretjega pododstavka člena 41(2), tretjega pododstavka člena 52(2), tretjega pododstavka člena 76(4), tretjega pododstavka člena 78(5), tretjega pododstavka člena 79(2), tretjega pododstavka člena 83(2), tretjega pododstavka člena 481(6) in tretjega pododstavka člena 487(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Določbe v tej uredbi so tesno povezane, ker se nanašajo na elemente kapitalskih zahtev institucij in odbitke od teh elementov kapitala za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati hkrati, ter za omogočanje celovitega pregleda nad določbami in enotnega dostopa do njih za osebe, za katere veljajo navedene obveznosti, je zaželeno, da se vsi regulativni tehnični standardi glede kapitala, ki se zahtevajo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključijo v eno uredbo.

(2) Za zagotovitev večjega zblízevanja v Uniji glede načina, kako se odbijajo predvidljive dividende od dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, je treba vzpostaviti hierarhijo načinov za ocenjevanje odbitkov, in sicer najprej s sprejetjem odločitve zadevnega organa glede razdelitve, nato s politiko dividend in nazadnje s količnikom preteklih izplačil.

(3) Poleg splošnih zahtev za kapital, ki so bile dodane posebnim zahtevam, določenim glede kapitala za te vrste institucij, ali spremenjene z njimi, je potrebna specifikacija pogojev, pod katerimi lahko pristojni organi določijo, da se vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, za namen kapitala šteje za vzajemno institucijo, združno institucijo, hranilnico ali podobno institucijo. To je potrebno zaradi zmanjšanja tveganja, da bi lahko katera koli institucija poslovala na podlagi posebnega statusa vzajemne institucije, združne institucije, hranilnice ali podobne institucije, za katero lahko veljajo posebne kapitalske zahteve, če institucija nima značilnosti, ki so skupne institucijam sektorja združnega bančništva Unije.

(4) V zvezi z institucijo, ki je v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo priznana kot vzajemna institucija, združna institucija, hranilnica ali podobna institucija, je v nekaterih primerih ustrezno ločiti med imetniki instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije in družbeniki te institucije, ker morajo običajno družbeniki imeti kapitalske instrumente, da so upravičeni do dividend ter dela dobičkov in rezerv.

(5) Na splošno so skupne značilnosti združne institucije, hranilnice, vzajemne institucije ali podobne institucije poslovanje v korist strank in družbenikov institucije ter javne storitve. Glavni cilj ni ustvarjanje finančnega donosa in izplačilo zunanjim ponudnikom kapitala, kot so delničarji delniških družb. Zato se kapitalski instrumenti, ki jih uporabljajo te institucije, razlikujejo od kapitalskih instrumentov, ki jih izdajo delniške družbe, ki delničarjem običajno odobrijo poln dostop do rezerv in dobičkov iz rednega poslovanja in likvidacije ter se lahko prenesejo na tretjo osebo.

(6) Skupna značilnost združnih institucij je običajno možnost družbenikov, da izstopijo in zato zahtevajo odkup instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih imajo v lasti. To združni instituciji ne preprečuje izdaje kvalificiranih kapitalskih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih imetniki ne morejo vrniti v institucijo, če so ti instrumenti skladni z določbami iz člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013. Če institucija izda različne vrste instrumentov v skladu s členom 29 navedene uredbe, prednosti ne bi smele biti dodeljene le nekaterim od teh vrst instrumentov, ki niso predvideni v členu 29(4) navedene uredbe.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

- (7) Hranilnice so običajno strukturirane kot fundacije, v katerih ni lastnika kapitala, kar pomeni, da ni nikogar, ki bi bil udeležen v kapitalu in bi lahko imel koristi od dobičkov institucije. Ena od glavnih značilnosti vzajemnih institucij je, da družbeniki na splošno ne vlagajo v kapital institucije in v okviru običajnega poslovanja nimajo koristi od neposredne razdelitve rezerv. Tem institucijam to zaradi razvoja poslovanja ne bi smelo preprečevati izdajanja instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala vlagateljem ali družbenikom, ki so lahko udeleženi v kapitalu in imajo omejene koristi od rezerv v času rednega poslovanja in pri likvidaciji.
- (8) Vse obstoječe institucije, ki so bile ustanovljene in priznane kot vzajemne institucije, združne institucije, hranilnice ali podobne institucije v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo pred 31. decembrom 2012, še naprej štejejo za take za namen dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013 ne glede na njihovo pravno obliko, dokler izpolnjujejo merila, ki določajo tako priznanje za oblike navedenih subjektov v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.
- (9) Primeri, ki bi lahko štel za posredno financiranje vseh vrst kapitalskih instrumentov, se lahko bolj praktično in celovito opredelijo z natančno določitvijo značilnosti nasprotnega koncepta, tj. neposrednega financiranja.
- (10) Da se bodo lahko kapitalska pravila uporabljala za vzajemne institucije, združne institucije, hranilnice in podobne institucije, je treba ustrezno upoštevati posebnosti takih institucij. Vzpostaviti bi bilo treba pravila, s katerimi bi se med drugim zagotovilo, da lahko take institucije omejijo odkup svojih kapitalskih instrumentov, kadar je to ustrezno. Če je tem vrstam institucij zavrnitev odkupa instrumentov prepovedana z veljavno nacionalno zakonodajo, je zato bistveno, da se z določbami, ki urejajo instrumente, instituciji omogoči, da odloži njihov odkup in omeji znesek odkupa. Glede na pomen možnosti omejevanja ali odložitve odkupa bi morali biti pristojni organi pooblaščen za omejitev odkupa delnic združnih institucij, institucije pa bi morale evidentirati vsako odločitev o omejitvi odkupa.
- (11) Opredeliti je treba obravnavanje pojma dobička iz prodaje, povezanega s prihodki iz naslova prihodnjih marž v okviru listinjenja, in ga uskladiti z mednarodnimi praksami, tj. praksami, ki jih je opredelil Baselski odbor za bančni nadzor, ter zagotoviti, da preklicljiv dobiček iz prodaje zaradi svoje netrajnosti ni vključen v kapital institucije.
- (12) Da se prepreči regulativna arbitraža in zagotovi usklajena uporaba pravil glede kapitalskih zahtev v Uniji, je pomembno zagotoviti enoten pristop v zvezi z odbitkom nekaterih postavk od kapitala, kot so izgube tekočega poslovnega leta, odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, in sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami.
- (13) Da se zagotovi doslednost načina ocenjevanja spodbud za odkup v Uniji, je treba zagotoviti opis primerov, v katerih se pričakuje, da bo instrument verjetno odkupljen. Oblikovati je treba tudi pravila za pravočasno uporabo mehanizmov za pokrivanje izgub za hibridne instrumente, da se bo v prihodnosti povečalo pokrivanje izgub teh instrumentov. Ker so instrumenti, ki jih izdajo subjekti s posebnim namenom, manj zanesljivi v bonitetnem smislu kot neposredno izdani instrumenti, je treba uporabo subjektov s posebnim namenom za posredno zavarovanje kapitala omejiti in jo natančno določiti.
- (14) Potrebo po zagotovitvi bonitetno ustreznih izračunov izpostavljenosti institucij do posrednih deležev, ki izhajajo iz deležev v indeksu, je treba uskladiti s potrebo po zagotovitvi, da to ne postane preveč obremenjujoče zanje.
- (15) Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala samo na podlagi natančnega in celovitega procesa. Imetnikov instrumentov naj se ne bi obvestilo o odkupih, zmanjšanjih in izplačilih kapitalskih instrumentov, dokler institucija ne pridobi predhodne odobritve zadevnega pristojnega organa. Institucije bi morale zagotoviti podroben seznam elementov, da se pristojnemu organu zagotovijo vse zadevne informacije, preden se odloči o odobritvi.
- (16) Začasne opustitve odbitkov od postavk kapitala so zagotovljene, da se upošteva in omogoči uporaba operativnih načrtov finančne pomoči, kadar je to ustrezno. Trajanje takih opustitev zato ne bi smelo preseči trajanja operativnih načrtov finančne pomoči.
- (17) Da bi subjekti s posebnim namenom izpolnjevali pogoje za vključitev v postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, bi morale premoženje subjektov s posebnim namenom, ki ni vloženo v kapitalske instrumente, ki jih izdajo institucije, ostati minimalno in nepomembno. Da bi se to doseglo, bi se morala ta vrednost premoženja omejiti na določeno zgornjo mejo, izraženo glede na povprečno skupno premoženje subjekta s posebnim namenom.

(18) Namen prehodnih določb je, da se omogoči nemoten prehod na nov regulativni okvir, zato je pri uporabi prehodnih določb za filtre in odbitke pomembno, da se ta prehodna obravnava iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporablja dosledno, vendar na način, pri katerem se upošteva prvotno izhodišče, oblikovano na podlagi nacionalnih pravil, ki prenašajo prejšnjo regulativno ureditev Unije, ki jo predstavljata Direktiva 2006/48/ES ⁽¹⁾ in Direktiva 2006/49/ES ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

(19) Presežni instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, za katere se uporabljajo predhodna pravila v skladu s prehodnimi določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, se lahko na podlagi teh določb vključijo v omejitve za instrumente nižjih redov, za katere se uporabljajo predhodna pravila. Vendar to ne more spremeniti omejitev za instrumente nižjih redov, za katere se uporabljajo predhodna pravila, zato je vključitev v omejitve za instrumente nižjih redov, za katere se uporabljajo predhodna pravila, možna samo, če v okviru teh nižjih redov obstaja ustrezna olajšava. Ker so to presežni instrumenti višjega reda, bi morala biti možna njihova poznejša prerazvrstitev v višji red kapitala.

(20) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Evropski bančni organ predložil Komisiji.

(21) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesne skupine za bančništvo, ustanovljene v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

(22) Evropski bančni organ bi moral izvesti pregled uporabe te uredbe in zlasti pravil o določanju postopkov za izdajo dovoljenj za odkup instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala vzajemnih institucij, združenih institucij, hranilnic ali podobnih institucij ter po potrebi predlagati spremembe.

(23) Evropski bančni organ se je posvetoval z Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine glede obravnave kapitalskih instrumentov zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav ter glede obravnave kapitalskih instrumentov družb, izključenih iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ za namene člena 36(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNO

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o:

- (a) pomenu pojma „predvidljiv“ pri določanju, ali so bile predvidljive obremenitve ali dividende odbite od kapitala v skladu s členom 26(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) pogojih, pod katerimi lahko pristojni organi določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za vzajemno institucijo, združno institucijo, hranilnico ali podobno institucijo v skladu s členom 27(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) veljavnih oblikah in naravi posrednega financiranja kapitalskih instrumentov v skladu s členom 28(5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) vrsti omejitev, ki so potrebne pri odkupu, kadar je zavrnitev odkupa kapitalskih instrumentov s strani institucije prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, v skladu s členom 29(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (e) nadaljnji natančni opredelitvi pojma dobička iz prodaje v skladu s členom 32(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

⁽¹⁾ Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- (f) uporabi odbitkov od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in drugih odbitkov v zvezi s postavkami navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v skladu s členom 36(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (g) merilih, na podlagi katerih pristojni organi dovolijo institucijam, da zmanjšajo višino sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami v skladu s členom 41(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (h) obliki in naravi spodbud za odkup, naravi zvišanja vrednosti instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu vrednosti glavnice, postopkih in časovnem okviru v zvezi s sprožilnimi dogodki, značilnostih instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo, ter uporabi subjektov s posebnim namenom v skladu s členom 52(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (i) stopnji konzervativnosti, potrebni v ocenah, ki se uporabijo namesto izračuna osnovnih izpostavljenosti za posredne deleže, ki izhajajo iz deležev v indeksu, v skladu s členom 76(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (j) nekaterih podrobnih pogojih, ki morajo biti izpolnjeni, preden se lahko podeli dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala, in ustreznem postopku v skladu s členom 78(5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (k) pogojih za začasno opustitev odbitka od kapitala, ki jo je treba zagotoviti, v skladu s členom 79(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (l) vrstah premoženja, ki so lahko povezane z delovanjem subjekta s posebnim namenom, ter pojmov „minimalno“ in „nepomembno“ za namene določanja kvalificiranega dodatnega temeljnega kapitala in kvalificiranega dodatnega kapitala, ki ga je izdal subjekt s posebnim namenom, v skladu s členom 83(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (m) podrobnih pogojih za prilagoditev kapitala na podlagi prehodnih določb v skladu s členom 481(6) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (n) pogojih za postavke, izključene iz uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavke dodatnega temeljnega kapitala, v drugih elementih kapitala v skladu s členom 487(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE II

ELEMENTI KAPITALA

ODDELEK 1

Navadni lastniški temeljni kapital in instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Pododdelek 1

Predvidljive dividende in obremenitve

Člen 2

Pomen pojma „predvidljiv“ pri predvidljivih dividendah za namene člena 26(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Znesek predvidljivih dividend, ki ga morajo institucije odbiti od dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, kot določa člen 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, se določi v skladu z odstavki 2 do 4.

2. Če upravljalni organ institucije sprejme uraden sklep ali zadevnemu organu institucije predlaga sklep o znesku dividend, ki ga je treba razdeliti, se ta znesek odbije od ustreznih dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta.

3. Če so izplačane vmesne dividende, se preostali znesek dobička med letom, ki izhaja iz izračuna iz odstavka 2 in se doda postavkam navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ob upoštevanju pravil iz odstavkov 2 in 4 zmanjša za znesek vseh predvidljivih dividend, za katere se lahko pričakuje, da bodo izplačane iz navedenega preostalega dobička med letom s končnimi dividendami za celotno poslovno leto.

4. Preden upravljalni organ sprejme uraden sklep ali zadevnemu organu predlaga sklep o razdelitvi dividend, je znesek predvidljivih dividend, ki jih morajo institucije odbiti od dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, enak znesku dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, pomnoženem s količnikom izplačila dividend.

5. Količnik izplačila dividend se določi na podlagi politike dividend, ki jo za zadevno obdobje odobri upravljalni organ ali drug zadevni organ.

6. Če politika dividend vključuje razpon izplačil namesto fiksne vrednosti, se mora za namen odstavka 2 uporabiti zgornja meja razpona.

7. Če ni odobrene politike dividend ali kadar pristojni organ meni, da institucija verjetno ne bo uporabila politike dividend ali ta politika ni skrbna podlaga za določanje zneska odbitka, količnik izplačila dividend temelji na najvišji od naslednjih vrednosti:

(a) povprečni količnik izplačila dividend v obdobju treh let pred obravnavanim letom;

(b) količnik izplačila dividend v letu pred obravnavanim letom.

8. Pristojni organ lahko instituciji dovoli, da prilagodi izračun količnika izplačila dividend, kot je opisano v točkah (a) in (b) odstavka 7, da izključi izredne dividende, izplačane med letom.

9. Znesek predvidljivih dividend, ki jih je treba odbiti, se določi ob upoštevanju vseh regulativnih omejitev razdelitev, zlasti omejitev, ki so določene v skladu s členom 141 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Znesek dobička po odbitku predvidljivih obremenitev, za katere veljajo take omejitve, se lahko v celoti vključi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če je izpolnjen pogoj iz točke (a) člena 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013. Če se take omejitve uporabljajo, temeljijo predvidljive dividende, ki jih je treba odbiti, na načrtu za ohranitev kapitala, ki ga potrdi pristojni organ v skladu s členom 142 Direktive 2013/36/EU.

10. Znesek predvidljivih dividend, ki ga je treba izplačati v obliki, ki ne zmanjšuje zneska postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kot so dividende v obliki delnic oziroma t. i. delnice s potrdili o poznejšem izplačilu dividend, se ne odbije od dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, ki jih je treba vključiti v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

11. Preden pristojni organ institucijam dovoli, da v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključijo dobičke med letom ali čiste dobičke poslovnega leta, mu mora biti zadovoljivo dokazano, da so bili izvedeni vsi potrebni odbitki od dobičkov med letom in čistih dobičkov poslovnega leta ter vsi odbitki, povezani s predvidljivimi dividendami, v skladu z veljavnim računovodskim okvirom ali katerimi koli drugimi prilagoditvami.

Člen 3

Pomen pojma „predvidljiv“ pri predvidljivih obremenitvah za namene člena 26(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Znesek predvidljivih obremenitev, ki jih je treba upoštevati, zajema naslednje:

- (a) znesek davkov;
- (b) znesek vseh obveznosti ali okoliščin, ki nastanejo v zadevnem obdobju poročanja in lahko zmanjšajo dobičke institucije ter v zvezi s katerimi pristojnemu organu ni bilo zadovoljivo dokazano, da so bili zanje opravljeni vsi potrebni popravki vrednosti, kot so dodatni popravki vrednosti v skladu s členom 34 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali rezervacije.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

2. Predvidljive obremenitve, ki še niso bile upoštevane v izkazu poslovnega izida, se razporedijo v vmesno obdobje, v katerem so nastale, tako da vsako vmesno obdobje prevzame razumen znesek teh obremenitev. Pomembni ali neperiodični dogodki se v celoti in nemudoma upoštevajo v vmesnem obdobju, v katerem nastanejo.

3. Preden pristojni organ institucijam dovoli, da v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključijo dobičke med letom ali čiste dobičke poslovnega leta, mu mora biti zadovoljivo dokazano, da so bili izvedeni vsi potrebni odbitki od dobičkov med letom in čistih dobičkov poslovnega leta ter vsi odbitki, povezani s predvidljivimi obremenitvami, v skladu z veljavnim računovodskim okvirom ali katerimi koli drugimi prilagoditvami.

Pododdelek 2

Zadružne institucije, hranilnice, vzajemne institucije in podobne institucije

Člen 4

Vrsta družbe, ki je na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje priznana kot zadružna institucija za namene člena 27(1)(a)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organi lahko določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za zadružno institucijo za namen dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Družba šteje za zadružno institucijo za namene odstavka 1, če njen pravni status spada v eno od naslednjih kategorij:

- (a) v Avstriji: institucije, ki so registrirane kot „eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)“ ali „registrierte Genossenschaft“ v skladu z „Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)“;
- (b) v Belgiji: institucije, ki so registrirane kot „Société Coopérative/Coöperatieve Vennootschap“ in potrjene v skladu s kraljevim odlokom z dne 8. januarja 1962, ki določa pogoje za potrditev nacionalnih skupin zadružnih institucij in zadružnih institucij;
- (c) na Cipru: institucije, ki so registrirane kot „Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΙ“ v skladu z zakonom o zadružnih institucijah iz leta 1985;
- (d) v Češki republiki: institucije, ki lahko poslujejo kot „spořitelni a úvěrní družstvo“ v skladu z „zákon upravující činnost spořitelních a úvěrních družstev“;
- (e) na Danskem: institucije, ki so registrirane kot „andelskasser“ ali „sammenslutninger af andelskasser“ v skladu z danskim zakonom o finančnih družbah;

- (f) na Finskem: institucije, ki so registrirane kot ena od naslednjih institucij:
1. „osuuspankki“ ali „andelsbank“ v skladu z „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista“ ali „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform“;
 2. „muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos“ ali „annat kreditinstitut i andelslagsform“ v skladu z „laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista“ ali „lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform“;
 3. „keskusyhteisö“ ali „centralinstitutet“ v skladu z „laki talletuspankkien yhteenliittymästä“ ali „lag om en sammanslutning av inlåningsbanker“;
- (g) v Franciji: institucije, ki so registrirane kot „sociétés coopératives“ v skladu z „Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération“ in lahko poslujejo kot „banques mutualistes ou coopératives“ v skladu s „Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II“;
- (h) v Nemčiji: institucije, ki so registrirane kot „eingetragene Genossenschaft (eG)“ v skladu z „Gesetz betreffend die Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz – GenG)“;
- (i) v Grčiji: institucije, ki so registrirane kot „Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί“ v skladu z zakonom o zadrugah št. 1667/1986, ki poslujejo kot kreditne institucije in se lahko štejejo za „Συνεταιριστική Τράπεζα“ v skladu z zakonom o bančništvu št. 3601/2007;
- (j) na Madžarskem: institucije, ki so registrirane kot „Szövetkezeti hitelintézet“ v skladu z zakonom CXII iz leta 1996 o kreditnih institucijah in finančnih podjetjih;
- (k) v Italiji: institucije, ki so registrirane kot ena od naslednjih institucij:
1. „banche popolari“ v skladu z zakonodajnim odlokom št. 385 z dne 1. septembra 1993;
 2. „banche di credito cooperativo“ v skladu z zakonodajnim odlokom št. 385 z dne 1. septembra 1993;
 3. „banche di garanzia collettiva dei fidi“ iz člena 13 zakonskega odloka št. 269 z dne 30. septembra 2003, ki je bil 24. novembra 2003 spremenjen v zakon št. 326;
- (l) v Luksemburgu: institucije, ki so registrirane kot „Sociétés coopératives“, kot so opredeljene v oddelku VI zakona o komercialnih družbah z dne 10. avgusta 1915;
- (m) na Nizozemskem: institucije, registrirane kot „coöperaties“ ali „onderlinge waarborgmaatschappijen“ v skladu s „Title 3 of Book 2 Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek“;
- (n) na Poljskem: institucije, ki so registrirane kot „bank spółdzielczy“ v skladu z določbami zakona „Prawo bankowe“;
- (o) na Portugalskem: institucije, registrirane kot „Caixa de Crédito Agrícola Mútuo“ ali „Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo“ v skladu z „Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola“, potrjenim z „Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro“;
- (p) v Romuniji: institucije, registrirane kot „Organizații cooperatiste de credit“ v skladu z določbami izrednega vladnega odloka št. 99/2006 o kreditnih institucijah in kapitalski ustreznosti, sprejetega s spremembami in dopolnitvami z zakonom št. 227/2007;
- (q) v Španiji: institucije, ki so registrirane kot „Cooperativas de Crédito“ v skladu z „Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito“;
- (r) na Švedskem: institucije, ki so registrirane kot „Medlemsbank“ v skladu z „Lag (1995:1570) om medlemsbanker“ ali kot „Kreditmarknadsförening“ v skladu z „Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse“;
- (s) v Združenem kraljestvu: institucije, registrirane kot „cooperative societies“ v skladu z „Industrial and Provident Societies Act 1965“ in „Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969“.
3. Glede navadnega lastniškega temeljnega kapitala družba šteje za združno institucijo za namene odstavka 1, če v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statuti družb na ravni pravnega subjekta lahko izda samo kapitalske instrumente iz člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Družba šteje za združno institucijo za namene odstavka 1, če lahko imajo imetniki instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz odstavka 3, ki so lahko družbeniki institucije ali ne, kadar lahko odstopijo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, tudi pravico do vrnitve kapitalskega instrumenta v institucijo, vendar samo ob spoštovanju omejitev iz veljavne nacionalne zakonodaje, statutih družb, Uredbe (EU) št. 575/2013 in te uredbe. To instituciji ne preprečuje, da bi na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje izdala instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so v skladu s členom 29 Uredbe (EU) št. 575/2013, družbenikom in nedružbenikom, ki jim ni zagotovljena pravica do vrnitve kapitalskih instrumentov v institucijo.

Člen 5

Vrsta družbe, ki je na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje priznana kot hranilnica za namene člena 27(1)(a)(iii) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organi lahko določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za hranilnico za namen dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Družba šteje za hranilnico za namene odstavka 1, če njen pravni status spada v eno od naslednjih kategorij:

(a) v Avstriji: institucije, ki so registrirane kot „Sparkasse“ v skladu s členom 1(1) „Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)“;

(b) na Danskem: institucije, ki so registrirane kot „Sparekasser“ v skladu z danskim zakonom o finančnih družbah;

(c) na Finskem: institucije, ki so registrirane kot „Säästöpankki“ ali „Sparbank“ v skladu s „Säästöpankkilaki“ ali „Sparbankslag“;

(d) v Nemčiji: institucije, ki so registrirane kot „Sparkasse“ v skladu s:

1. „Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)“;
2. „Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG) in Bayern“;
3. „Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)“;
4. „Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)“;
5. „Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)“;
6. „Hessisches Sparkassengesetz“;
7. „Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)“;
8. „Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)“;
9. „Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)“;
10. „Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz“;
11. „Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)“;
12. „Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die Sachsen-Finanzgruppe“;
13. „Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)“;
14. „Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)“;
15. „Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)“;

(e) v Španiji: institucije, ki so registrirane kot „Cajas de Ahorros“ v skladu z „Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular“;

(f) na Švedskem: institucije, ki so registrirane kot „Sparbank“ v skladu s „Sparbankslag (1987:619)“.

3. Glede navadnega lastniškega temeljnega kapitala družba šteje za hranilnico za namene odstavka 1, če v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statuti družb na ravni pravnega subjekta lahko izda samo kapitalske instrumente iz člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Družba šteje za hranilnico za namene odstavka 1, če se vsota kapitala, rezerv in dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ne sme razdeliti med imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Tak pogoj se šteje za izpolnjen tudi, če institucija izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki imetnikom na podlagi rednega poslovanja zagotavljajo pravico do dela dobičkov in rezerv, kadar to omogoča veljavna nacionalna zakonodaja, če je ta del sorazmeren z njihovim prispevkom h kapitalu in rezervam ali, če to dovoljuje veljavna nacionalna zakonodaja, v skladu z nadomestnim dogovorom. Institucija lahko izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki imetnikom v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije zagotavljajo pravico do rezerv, ki niso nujno sorazmerne s prispevkom h kapitalu in rezervam, če so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 4 in 5 člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 6

Vrsta družbe, ki je na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje priznana kot vzajemna institucija za namene člena 27(1)(a)(i) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organi lahko določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za vzajemno institucijo za namen dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Družba šteje za vzajemno institucijo za namene odstavka 1, če njen pravni status spada v eno od naslednjih kategorij:

(a) na Danskem: združenja („Foreninger“) ali skladi („Fonde“), ki izhajajo iz preoblikovanja zavarovalnic („Forsikringselskaber“), hipotekarne kreditne institucije („Realkreditinstitutter“), hranilnice („Sparekasser“), združne hranilnice („Andelskasser“) in povezave združnih hranilnic („Sammenslutninger af andelskasser“) v družbe z omejeno odgovornostjo, kot so opredeljene v skladu z danskim zakonom o finančnih družbah;

(b) na Irskem: institucije, ki so registrirane kot „building societies“ v skladu z „Building Societies Act 1989“;

(c) v Združenem kraljestvu: institucije, ki so registrirane kot „building societies“ v skladu z „Building Societies Act 1986“; institucije, ki so registrirane kot „savings bank“ v skladu s „Savings Bank (Scotland) Act 1819“.

3. Glede navadnega lastniškega temeljnega kapitala družba šteje za vzajemno institucijo za namene odstavka 1, če lahko v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statuti družb na ravni pravnega subjekta izda samo kapitalske instrumente iz člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Družba šteje za vzajemno institucijo za namene odstavka 1, če je skupni znesek ali delni znesek vsote kapitala in rezerv v lasti družbenikov institucije, ki v okviru običajnega poslovanja nimajo koristi od neposredne razdelitve rezerv, zlasti prek plačila dividend. Taki pogoji se štejejo za izpolnjene tudi, če institucija izda instrumente navadnega skupnega temeljnega kapitala, ki zagotavljajo pravico do dobičkov in rezerv, če to omogoča veljavna nacionalna zakonodaja.

Člen 7

Vrsta družbe, ki je na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje priznana kot podobna institucija za namene člena 27(1)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organi lahko določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za institucijo, podobno zadružnim institucijam, vzajemnim institucijam in hranilnicam, za namen dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Družba šteje za institucijo, podobno zadružnim institucijam, vzajemnim institucijam in hranilnicam, za namene odstavka 1, če njen pravni status spada v eno od naslednjih kategorij:

(a) v Avstriji: „Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken“ v skladu z „Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PfBrStG)“;

(b) na Finskem: institucije, ki so registrirane kot „Hypoteekkiyhdistys“ ali „Hypoteksförening“ v skladu z „Laki hypoteekkiyhdistyksistä“ ali „Lag om hypoteksföreningar“.

3. Glede navadnega lastniškega temeljnega kapitala družba šteje za institucijo, podobno zadružnim institucijam, vzajemnim institucijam in hranilnicam, za namene odstavka 1, če lahko v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statuti družb na ravni pravnega subjekta izda samo kapitalske instrumente iz člena 29 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Družba šteje za institucijo, podobno zadružnim institucijam, vzajemnim institucijam in hranilnicam, za namene odstavka 1, če je izpolnjen tudi vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) če lahko imetniki instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz odstavka 3, ki so lahko družbeniki

institucije ali ne, odstopijo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, imajo lahko tudi pravico do vrnitve kapitalskega instrumenta v institucije, vendar samo ob upoštevanju omejitev iz veljavne nacionalne zakonodaje, statutov družb, Uredbe (EU) št. 575/2013 in te uredbe. To instituciji ne preprečuje, da bi na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje izdala instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so v skladu s členom 29 Uredbe (EU) št. 575/2013, družbenikom in nedružbenikom, ki jim ni zagotovljena pravica do vrnitve kapitalskih instrumentov v institucijo;

(b) vsota kapitala, rezerv in dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta se v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ne sme razdeliti med imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Ta pogoj se šteje za izpolnjen tudi, če institucija izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki imetnikom na podlagi rednega poslovanja zagotavljajo pravico do dela dobičkov in rezerv, kadar to omogoča veljavna nacionalna zakonodaja, če je ta del sorazmeren z njihovim prispevkom h kapitalu in rezervam ali, če to dovoljuje veljavna nacionalna zakonodaja, v skladu z nadomestnim dogovorom. Institucija lahko izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki imetnikom v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije zagotavljajo pravico do rezerv, ki niso nujno sorazmerne s prispevkom h kapitalu in rezervam, če so izpolnjeni pogoji iz člena 29(4) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) skupni znesek ali delni znesek vsote kapitala in rezerv je v lasti družbenikov institucije, ki v okviru običajnega poslovanja nimajo koristi od neposredne razdelitve rezerv, zlasti prek plačila dividend.

Pododdelek 3

Posredno financiranje

Člen 8

Posredno financiranje kapitalskih instrumentov za namene členov 28(1)(b) in 52(1)(c) ter člena 63(c) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Posredno financiranje kapitalskih instrumentov v skladu s členoma 28(1)(b) in 52(1)(c) ter členom 63(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 se šteje za financiranje, ki ni neposredno.

2. Za namene odstavka 1 se neposredno financiranje nanaša na primere, v katerih je institucija vlagatelju odobrila kredit ali drugo financiranje v kateri koli obliki, ki se uporabi za nakup njenih kapitalskih instrumentov.

3. Neposredno financiranje vključuje tudi financiranje, odobreno za druge namene, razen za nakup kapitalskih instrumentov institucije, kateri koli fizični ali pravni osebi, ki ima kvalificirani delež v kreditni instituciji, kot določa člen 4(36) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali se šteje za povezano stranko v smislu opredelitev iz odstavka 9 Mednarodnega računovodskega standarda 24 o razkrivanju povezanih strank, kot se uporablja v Uniji v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, pri čemer se upoštevajo vse dodatne smernice pristojnega organa, če institucija ne more dokazati naslednjega:

- (a) posel se izvede pod podobnimi pogoji kot drugi posli s tretjimi osebami;
- (b) fizična ali pravna oseba ali povezana stranka ni nujno odvisna od razdelitev ali prodaje kapitalskih instrumentov, ki so namenjeni podpori izplačila obresti in poplačila financiranja.

Člen 9

Veljavne oblike in narava posrednega financiranja kapitalskih instrumentov za namene členov 28(1)(b) in 52(1)(c) ter člena 63(c) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Veljavne oblike in narava posrednega financiranja nakupa kapitalskih instrumentov institucije vključujejo naslednje:

- (a) financiranje vlagateljevega nakupa kapitalskih instrumentov institucije ob izdaji ali pozneje s strani katerega koli subjekta, nad katerim ima institucija neposreden ali posreden nadzor, ali subjektov, ki so vključeni v kar koli od naslednjega:

- 1. obseg računovodske ali bonitetne konsolidacije institucije;
- 2. obseg konsolidirane bilance stanja ali razširjenega zbirnega izračuna, kadar je ta enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom v skladu s členom 49(3)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga pripravi institucionalna shema za zaščito vlog ali mreža institucij, povezanih s centralnim organom, ki niso organizirane kot skupina, v katero spada institucija;
- 3. obseg dopolnilnega nadzora institucije v skladu z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu;

- (b) financiranje vlagateljevega nakupa kapitalskih instrumentov institucije ob izdaji ali pozneje s strani zunanjih subjektov, ki so zavarovani z jamstvom ali uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali so zavarovani drugače,

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

tako da se kreditno tveganje prenese na institucijo ali katere koli subjekte, nad katerimi ima institucija neposreden ali posreden nadzor, ali katere koli subjekte, ki so vključeni v kar koli od naslednjega:

- 1. obseg računovodske ali bonitetne konsolidacije institucije;
- 2. obseg konsolidirane bilance stanja ali razširjenega zbirnega izračuna, kadar je ta enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom v skladu s členom 49(3)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga pripravi institucionalna shema za zaščito vlog ali mreža institucij, povezanih s centralnim organom, ki niso organizirane kot skupina, v katero spada institucija;
- 3. obseg dopolnilnega nadzora institucije v skladu z Direktivo 2002/87/ES;

- (c) financiranje kreditojemalca, ki sredstva prenese na končnega vlagatelja za nakup kapitalskih instrumentov institucije ob izdaji ali pozneje.

2. Financiranje se šteje za posredno financiranje za namene odstavka 1, če so, kadar je to ustrezno, izpolnjeni tudi naslednji pogoji:

- (a) vlagatelj ni vključen v nič od naslednjega:

- 1. obseg računovodske ali bonitetne konsolidacije institucije;
- 2. obseg konsolidirane bilance stanja ali razširjenega zbirnega izračuna, kadar je ta enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom v skladu s členom 49(3)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga pripravi institucionalna shema za zaščito vlog ali mreža institucij, povezanih s centralnim organom, ki niso organizirane kot skupina, v katero spada institucija. Za ta namen se šteje, da je vlagatelj vključen v obseg razširjenega zbirnega izračuna, če je zadevni kapitalski instrument predmet konsolidacije ali razširjenega zbirnega izračuna v skladu s členom 49(3)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer tako, da sta izključena večkratna uporaba postavk lastnih sredstev in kakršno koli ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog. Kadar dovoljenje pristojnih organov iz člena 49(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 ni podeljeno, se šteje, da je ta pogoj izpolnjen, če so subjekti iz odstavka 1(a) in institucija člani iste institucionalne sheme za zaščito vlog in subjekti odbijejo sredstva, zagotovljena za nakup kapitalskih instrumentov institucije, v skladu s členom 36(1)(f) do (i), členom 56(a) do (d) in členom 66(a) do (d) Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno;

3. obseg dopolnilnega nadzora institucije v skladu z Direktivo 2002/87/ES;

(b) zunanji subjekt ni vključen v nič od naslednjega:

1. obseg računovodske ali bonitetne konsolidacije institucije;

2. obseg konsolidirane bilance stanja ali razširjenega zbirnega izračuna, kadar je ta enakovreden konsolidiranim računovodskim izkazom v skladu s členom 49(3)(a)(iv) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki ga pripravi institucionalna shema za zaščito vlog ali mreža institucij, povezanih s centralnim organom, ki niso organizirane kot skupina, v katero spada institucija;

3. obseg dopolnilnega nadzora institucije v skladu z Direktivo 2002/87/ES.

3. Pri ugotavljanju, ali nakup kapitalskega instrumenta vključuje neposredno ali posredno financiranje v skladu s členom 8, znesek, ki ga je treba upoštevati, ne vključuje nobenega individualno ocenjenega popravka vrednosti zaradi oslabitve.

4. Da se prepreči upravičenost neposrednega ali posrednega financiranja v skladu s členom 8 in če se kredit ali druga oblika financiranja ali jamstev dodeli kateri koli fizični ali pravni osebi, ki ima kvalificiran delež v kreditni instituciji ali ki se šteje za povezano stranko iz odstavka 3, institucija stalno zagotavlja, da ne zagotovi kredita ali druge oblike financiranja ali jamstev za namen neposrednega ali posrednega vpisa kapitalskih instrumentov institucije. Če se kredit ali druga oblika financiranja ali jamstev odobri drugim vrstam strank, institucija zagotovi čim boljši nadzor.

5. Če nacionalna zakonodaja ali statuti institucij v zvezi vzajemnimi institucijami, združenimi institucijami in podobnimi institucijami določajo, da mora stranka vpisati kapitalске instrumente, da prejme kredit, se ta kredit ne šteje za neposredno ali posredno financiranje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ obravnava znesek vpisa kot nepomemben;

(b) namen kredita ni nakup kapitalskih instrumentov institucije, ki zagotovi kredit;

(c) da lahko prejemnik kredita postane družbenik vzajemne institucije, združne institucije ali podobne institucije, je potreben vpis enega ali več kapitalskih instrumentov institucije.

Pododdelek 4

Omejitve pri odkupu kapitalskih instrumentov

Člen 10

Omejitve pri odkupu kapitalskih instrumentov, ki jih izdajo vzajemne institucije, hranilnice, združne institucije in podobne institucije, za namene člena 29(2)(b) in člena 78(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Institucija lahko izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala z možnostjo odkupa samo, če je taka možnost predvidena v veljavni nacionalni zakonodaji.

2. Sposobnost institucije, da omeji odkup na podlagi določb, ki urejajo kapitalске instrumente, kot določata člen 29(2)(b) in člen 78(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, zajema pravico do odložitve nakupa in pravico do omejitve zneska odkupa. Institucija lahko odloži nakup ali omeji znesek odkupa za nedoločen čas v skladu z odstavkom 3.

3. Obseg omejitev pri odkupu, vključen v določbe, ki urejajo instrumente, določi institucija kadar koli na podlagi bonitetnega stanja institucije, pri čemer upošteva zlasti, vendar ne izključno, naslednje:

(a) splošno finančno stanje, likvidnostno stanje in kapitalsko ustreznost institucije;

(b) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala, temeljnega kapitala in skupnega kapitala v primerjavi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu z zahtevami iz člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, posebnimi kapitalskimi zahtevami iz člena 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU in zahtevo po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 navedene direktive.

Člen 11

Omejitve pri odkupu kapitalskih instrumentov, ki jih izdajo vzajemne institucije, hranilnice, združne institucije in podobne institucije, za namene člena 29(2)(b) in člena 78(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Omejitve pri odkupu, vključene v pogodbene ali pravne določbe, ki urejajo instrumente, pristojnemu organu ne smejo preprečiti nadaljnjega omejevanja odkupa instrumentov na ustrezni podlagi v skladu s členom 78 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organi ocenijo podlage za omejitve pri odkupu, vključene v pogodbeno in pravne določbe, ki urejajo instrument. Od institucij zahtevajo spremembo ustreznih pogodbenih določb, če jim ni zadovoljivo dokazano, da so podlage za omejitve ustrezne. Če ni pogodbenih določb in instrumente ureja nacionalno pravo, zakonodaja omogoča, da institucija omeji odkup iz odstavkov 1 do 3 člena 10, da se instrumenti štejejo za navadni lastniški temeljni kapital.

3. Vsaka odločitev o omejitvi odkupa se evidentira za notranje namene, institucija pa o njej pisno poroča pristojnemu organu, pri čemer glede na merila iz odstavka 3 navede tudi razloge za delno ali popolno zavrnitev ali odložitev odkupa.

4. Kadar je v istem obdobju sprejetih več odločitev o omejitvi odkupa, lahko institucije evidentirajo te odločitve v enem sklopu dokumentov.

ODDELEK 2

Bonitetni filtri

Člen 12

Pojem dobička iz prodaje za namene člena 32(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pojem dobička iz prodaje iz člena 32(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 pomeni vsak pripoznani dobiček iz prodaje za institucijo, ki je evidentiran kot povečanje katerega koli elementa kapitala in je povezan s prihodki iz naslova prihodnjih marž, ki izhajajo iz prodaje listinjenih sredstev, kadar so odstranjeni iz bilance stanja institucije v okviru posla listinjenja.

2. Pripoznani dobiček iz prodaje se določi kot razlika med naslednjima točkama (a) in (b), kot je določeno z uporabo ustreznega računovodskega okvira:

(a) neto vrednost prejetih sredstev, vključno z vsemi novimi pridobljenimi sredstvi, zmanjšana za vsa druga dana sredstva ali vse nove prevzete obveznosti;

(b) in knjigovodska vrednost listinjenih sredstev ali dela sredstev, katerega pripoznanje se odpravi.

3. Pripoznani dobiček iz prodaje, ki je povezan s prihodki iz naslova prihodnjih marž, se v tem smislu nanaša na pričakovani prihodnji „presežni razmik“, kot je opredeljen v členu 242 Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 3

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 13

Odbitek izgub tekočega poslovnega leta za namene člena 36(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Za namene izračuna navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije med letom in ne glede na to, ali institucija

zaključi svoje računovodske izkaze ob koncu vsakega vmesnega obdobja, institucija pripravi svoj izkaz poslovnega izida in odbije vse nastale izgube od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ko nastanejo.

2. Za namen določanja izkaza poslovnega izida institucije v skladu z odstavkom 1 se prihodki in odhodki določijo z istim postopkom in na podlagi istih računovodskih standardov, kot se upoštevajo pri računovodskem poročilu ob koncu leta. Prihodki in odhodki se skrbno ocenijo in dodelijo vmesnemu obdobju, v katerem so nastali, tako da vsako vmesno obdobje prevzame razumen znesek pričakovanih letnih prihodkov in odhodkov. Pomembni ali neperiodični dogodki se v celoti in nemudoma upoštevajo v vmesnem obdobju, v katerem nastanejo.

3. Če so se zaradi izgub tekočega poslovnega leta že zmanjšale postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala kot rezultat vmesnega računovodskega poročila ali računovodskega poročila ob koncu leta, odbitek ni potreben. Za namen tega člena računovodsko poročilo pomeni, da so bili dobiček in izgube določeni po zaključitvi vmesnih ali letnih računovodskih izkazov v skladu z računovodskim okvirom, ki ga institucija uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ter Direktivo Sveta 86/635/EGS ⁽¹⁾ o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij.

4. Odstavki 1 do 3 se na enak način uporabljajo za dobičke in izgube, ki so vključeni v akumuliran drug vseobsegajoči donos.

Člen 14

Odbitki odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, za namene člena 36(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček v skladu s členom 36(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013, se odbijejo v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Odložene terjatve za davek in povezane odložene obveznosti za davek se izravnavajo ločeno za vsakega davčnega zavezanca. Povezane odložene obveznosti za davek so omejene na tiste, ki izhajajo iz davčnega prava iste države kot odložene terjatve za davek. Za izračun odloženih terjatev za davek in odloženih obveznosti za davek na konsolidirani ravni davčni zavezanec vključi vse subjekte, ki spadajo v isto davčno skupino, fiskalno konsolidacijo, fiskalno skupino ali konsolidirano davčno napoved v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

3. Znesek povezanih odloženih obveznosti za davek, primernih za izravnavo odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, je razlika med zneskom iz točke (a) in zneskom iz točke (b):

- (a) znesek odloženih obveznosti za davek, kot je pripoznan v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;
- (b) znesek povezanih odloženih obveznosti za davek, ki izhajajo iz neopredmetenih sredstev in sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami.

Člen 15

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami za namene členov 36(1)(e) in 41(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Pristojni organ izda predhodno dovoljenje iz člena 41(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 le, če neomejena uporaba sredstev zadevnega pokojninskega sklada z določenimi pravicami pomeni neposreden in neoviran dostop do sredstev, kot v primeru, ko uporaba sredstev ni omejena na noben način in tretje osebe nimajo nobenih zahtevkov v zvezi s temi sredstvi.

2. Neoviran dostop do sredstev verjetno obstaja, če instituciji ni treba zaprositi za in prejeti posebne odobritve upravljavca pokojninskih skladov ali prejemnikov pokojnin vsakič, ko želi dostopati do presežnih sredstev v načrtu.

Člen 16

Odbitki predvidljivih davčnih obremenitev za namene člena 36(1)(l) in člena 56(f) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Če institucija uporablja računovodski okvir in računovodske politike, ki zagotavljajo popolno pripoznanje odmerjenih in odloženih obveznosti za davek, povezanih s posli in drugimi dogodki, pripoznanimi v bilanci stanja ali izkazu poslovnega izida, lahko institucija šteje, da so bile predvidljive davčne obremenitve že upoštevane. Pristojnemu organu mora biti zadovoljivo dokazano, da so bili izvedeni vsi potrebni odbitki v skladu z veljavnimi računovodskimi standardi ali katerimi koli drugimi prilagoditvami.

2. Če institucija izračuna svoj navadni lastniški temeljni kapital na podlagi računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, se pogoj iz odstavka 1 šteje za izpolnjen.

3. Če pogoj iz odstavka 1 ni izpolnjen, institucija zmanjša svoje postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala za ocenjeni znesek odmerjenih in odloženih davčnih obremenitev, ki še niso bile pripoznane v bilanci stanja in izkazu poslovnega izida, povezan s posli in drugimi dogodki, pripoznanimi v bilanci stanja ali izkazu poslovnega izida. Ocenjeni znesek odmerjenih in odloženih davčnih obremenitev se določi s pristopom, ki je enakvreden pristopu iz Uredbe (ES)

št. 1606/2002. Od ocenjenega zneska odloženih davčnih obremenitev ni treba odšteti odloženih terjatev za davek, ki niso pripoznane v računovodskih izkazih.

ODDELEK 4

Drugi odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

Člen 17

Drugi odbitki od kapitalskih instrumentov finančnih institucij za namene člena 36(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Deleži v kapitalskih instrumentih finančnih institucij, kot so opredeljeni v členu 4(26) Uredbe (EU) št. 575/2013, se odbijejo na podlagi naslednjih izračunov:

- (a) vsi instrumenti, ki se štejejo za kapital na podlagi prava gospodarskih družb, ki se uporablja za finančne institucije, ki so jih izdale, in ki so vključeni v red najvišje kakovosti regulativnega kapitala brez omejitev, če za finančno institucijo veljajo zahteve po kapitalski ustreznosti, se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (b) vsi instrumenti, ki se štejejo za kapital na podlagi prava gospodarskih družb, ki se uporablja za izdajatelja, in so v primeru, ko za finančno institucijo ne veljajo zahteve po kapitalski ustreznosti, trajni, krijejo prvi in sorazmerno največji delež izgub, ko nastanejo, so v primeru postopka insolventnosti in likvidacije podrejeni vsem drugim terjatvam ter nimajo prednostnih ali vnaprej določenih izplačil donosov, se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (c) vsi podrejeni instrumenti, ki krijejo izgube pri rednem poslovanju, vključno z diskrecijsko pravico do preklica izplačil kuponov, se odbijejo od dodatnega temeljnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega temeljnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (d) vsi drugi podrejeni instrumenti se odbijejo od postavk dodatnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala. Če znesek dodatnega temeljnega kapitala ni zadosten, se preostali presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (e) vsi drugi instrumenti, ki so vključeni v kapital finančne institucije v skladu z zadevnim veljavnim bonitetnim okvirom, ali vsi drugi instrumenti, v zvezi s katerimi institucija ne more dokazati, da zanje velja pogoj iz točke (a), (b), (c) ali (d), se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. V primerih, predvidenih v odstavku 3, institucije uporabijo odbitke, kot jih predvideva Uredba (EU) št. 575/2013 za deleže v kapitalskih instrumentih na podlagi ustreznega pristopa v zvezi z odbitki. Za namene tega odstavka ustrezen pristop v zvezi z odbitki pomeni pristop, v skladu s katerim se odbitek izvede za isto sestavino kapitala, za katero bi se kapital štel, če bi ga izdala institucija sama.

3. Odbitki iz odstavka 1 se ne uporabljajo v naslednjih primerih:

- (a) če pristojni organ finančni instituciji podeli dovoljenje in jo nadzoruje ter se zanjo uporabljajo bonitetne zahteve, enakovredne zahtevam, ki se uporabljajo za institucije v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Ta pristop se uporabi za finančne institucije tretjih držav samo, če je bila izvedena ocena enakovrednosti bonitetne ureditve zadevne tretje države v skladu z navedeno uredbo in če je bilo ugotovljeno, da je bonitetna ureditev zadevne tretje države vsaj enakovredna ureditvi, ki se uporablja v Uniji;
- (b) če je finančna institucija tudi institucija za izdajo elektronskega denarja v smislu člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾ ter nima koristi od možnosti izzetja iz člena 9 navedene direktive;
- (c) če je finančna institucija plačilna institucija v smislu člena 4 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾ in nima koristi od opustitve iz člena 26 navedene direktive;
- (d) če je finančna institucija upravitelj alternativnih investicijskih skladov v smislu člena 4 Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾ ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (UL L 267, 10.10.2009, str. 7).

⁽²⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

Člen 18

Kapitalski instrumenti zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav za namene člena 36(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Deleži v kapitalskih instrumentih zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav, za katere se uporablja ureditev solventnosti, ki je bila ocenjena kot neenakovredna ureditvi iz poglavja VI naslova I Direktive 2009/138/ES v skladu s postopkom iz člena 227 navedene direktive ali ni bila ocenjena, se odbijejo, kot sledi:

- (a) vsi instrumenti, ki se štejejo za kapital na podlagi prava gospodarskih družb, ki se uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice tretjih držav, ki so jih izdale, in ki so vključeni v red najvišje kakovosti regulativnega kapitala brez omejitev v skladu z ureditvijo v tretji državi, se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (b) vsi podrejeni instrumenti, ki krijejo izgube pri rednem poslovanju, vključno z diskrecijsko pravico do preklica izplačil kuponov, se odbijejo od postavk dodatnega temeljnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega temeljnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (c) vsi drugi podrejeni instrumenti se odbijejo od postavk dodatnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala. Če ta presežni znesek presega znesek dodatnega temeljnega kapitala, se preostali presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (d) v zvezi z zavarovalnicami in pozavarovalnicami tretjih držav, za katere se uporabljajo bonitetne zahteve po kapitalski ustreznosti, se vsi drugi instrumenti, ki so vključeni v kapital zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države v skladu z zadevno veljavno ureditvijo solventnosti, ali vsi drugi instrumenti, v zvezi s katerimi institucija ne more dokazati, da zanje velja pogoj (a), (b) ali (c), odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Če je ureditev solventnosti v tretji državi, vključno s pravili o kapitalu, ocenjena kot enakovredna ureditvi iz poglavja VI naslova I Direktive 2009/138/ES v skladu s postopkom iz člena 227 navedene direktive, se deleži v kapitalskih instrumentih zavarovalnic ali pozavarovalnic tretjih držav štejejo kot deleži v kapitalskih instrumentih zavarovalnic ali pozavarovalnic, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 14 Direktive 2009/138/ES.

3. V primerih iz odstavka 2 tega člena institucije uporabijo odbitke iz členov 44(b), 58(b) in 68(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je ustrezno, za deleže v zavarovalniških postavkah lastnih sredstev.

Člen 19

Kapitalski instrumenti družb, izključenih iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES za namene člena 36(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

Deleži v kapitalskih instrumentih družb, ki so izključene iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive, se odbijejo, kot sledi:

- (a) vsi instrumenti, ki se štejejo za kapital na podlagi prava gospodarskih družb, ki se uporablja za družbe, ki so jih izdale, in ki so vključeni v red najvišje kakovosti regulativnega kapitala brez omejitev, se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (b) vsi podrejeni instrumenti, ki krijejo izgube pri rednem poslovanju, vključno z diskrecijsko pravico do preklica izplačil kuponov, se odbijejo od postavk dodatnega temeljnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega temeljnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (c) vsi drugi podrejeni instrumenti se odbijejo od postavk dodatnega kapitala. Če znesek teh podrejenih instrumentov presega znesek dodatnega kapitala, se presežni znesek odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala. Če ta znesek presega znesek dodatnega temeljnega kapitala, se preostali presežni znesek odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (d) vsi drugi instrumenti, ki so vključeni v kapital družbe v skladu z zadevno veljavno ureditvijo solventnosti, ali vsi drugi instrumenti, v zvezi s katerimi institucija ne more dokazati, da zanje velja pogoj (a), (b) ali (c), se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

POGLAVJE III

DODATNI TEMELJNI KAPITAL

ODDELEK 1

Oblika in narava spodbud za odkup

Člen 20

Oblika in narava spodbud za odkup za namene člena 52(1)(g) in člena 63(h) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Spodbude za odkup pomenijo vse lastnosti, ki na dan izdaje zagotovijo pričakovanje, da bo kapitalski instrument verjetno odkupljen.
2. Spodbude iz odstavka 1 vključujejo naslednje oblike:
 - (a) opcijo odpoklica skupaj s povečanjem kreditnega razmika instrumenta, če se odpoklic ne uveljavi;
 - (b) opcijo odpoklica skupaj z zahtevo ali možnostjo vlagatelja, da se instrument konvertira v instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če se odpoklic ne uveljavi;

- (c) opcijo odpoklica skupaj s spremembo referenčne obrestne mere, če je kreditni razmik v zvezi z drugo referenčno obrestno mero večji od stopnje prvega plačila, zmanjšane za obrestno mero zamenjave;
- (d) opcijo odpoklica skupaj s povečanjem zneska odkupa v prihodnosti;
- (e) opcijo ponovnega trženja skupaj s povečanjem kreditnega razmika instrumenta ali spremembo referenčne obrestne mere, če je kreditni razmik v zvezi z drugo referenčno obrestno mero večji od stopnje prvega plačila, zmanjšane za obrestno mero zamenjave, kadar se instrument ne trži ponovno;
- (f) trženje instrumenta na način, ki vlagateljem nakazuje, da bo instrument odpoklican.

ODDELEK 2

Konverzija ali odpis vrednosti glavnice

Člen 21

Narava zvišanja vrednosti glavnice po odpisu za namene člena 52(1)(n) in člena 52(2)(c)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Odpis glavnice se uporablja sorazmerno za vse imetnike instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki vključujejo podoben mehanizem za odpis in enako stopnjo za sprožitev.
2. Odpis se šteje za začasen, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) vsa izplačila po odpisu temeljijo na znižani vrednosti glavnice;
 - (b) zvišanja vrednosti temeljijo na dobičkih, potem ko institucija sprejme uraden sklep o potrditvi končnih dobičkov;
 - (c) vsako zvišanje vrednosti instrumenta ali izplačilo kuponov na znižano vrednost glavnice se izvede po popolnoma lastni presoji institucije ob upoštevanju omejitev iz točk (d) do (f), pri čemer institucije niso dolžne izvesti ali pospešiti zvišanja vrednosti pod posebnimi pogoji;
 - (d) vrednost se zviša sorazmerno glede na podobne instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ki so bili odpisani;
 - (e) najvišji znesek, ki se pripiše vsoti zvišanja vrednosti instrumenta in izplačila kuponov na znižano vrednost glavnice, je enak dobičku institucije, ki se pomnoži z zneskom, dobljenim z deljenjem zneska iz točke 1 z zneskom iz točke 2:
 1. vsota nominalne vrednosti vseh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala institucije pred odpisom, ki so bili odpisani;
 2. skupni temeljni kapital institucije;

(f) vsota vseh zneskov zvišanja vrednosti in izplačil kuponov na znižano vrednost glavnice se obravnava kot izplačilo, ki izhaja iz zmanjšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in je skupaj z drugimi izplačili na instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala predmet omejitev v zvezi z maksimalnim zneskom za razdelitev iz člena 141(2) Direktive 2013/36/EU, kot je prenesena v nacionalno pravo ali ureditev.

3. Za namene točke (e) odstavka 2 se izračun opravi, ko se izvede zvišanje vrednosti.

Člen 22

Postopki in časovni okvir za opredelitev, da je nastopil sprožilni dogodek, za namene člena 52(1)(n) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Če institucija ugotovi, da je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala padel pod raven, ki sproži konverzijo ali odpis instrumenta na ravni uporabe zahtev iz naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, upravljalni organ ali kateri koli drug ustrezeni organ institucije nemudoma opredeli, da je nastopil sprožilni dogodek, in tako obstaja nepreklicna obveznost odpisa ali konvertiranja instrumenta.

2. Znesek, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, se določi čim prej in najpozneje v enem mesecu od dneva opredelitve, da je nastopil sprožilni dogodek v skladu z odstavkom 1.

3. Pristojni organ lahko zahteva, da se najdaljše obdobje enega meseca iz odstavka 2 skrajša, če oceni, da je zagotovljena zadostna gotovost glede zneska, ki ga je treba konvertirati ali odpisati, ali če oceni, da je potrebna takojšnja konverzija ali odpis.

4. Če se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, zahteva neodvisen pregled zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, ali če pristojni organ zahteva neodvisen pregled za določitev zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, upravljalni organ ali kateri koli drug ustrezeni organ institucije poskrbi, da se pregled nemudoma izvede. Ta neodvisen pregled se konča čim prej in ne ovira institucije pri odpisu ali konvertiranju instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter izpolnjevanju zahtev iz odstavkov 2 in 3.

ODDELEK 3

Značilnosti instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo

Člen 23

Značilnosti instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo, za namene člena 52(1)(o) Uredbe (EU) št. 575/2013

Značilnosti, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije, vključujejo določbe, v skladu s katerimi mora institucija povrniti

škodo obstoječim imetnikom kapitalskih instrumentov, kadar se izda nov kapitalski instrument.

ODDELEK 4

Uporaba subjektov s posebnim namenom za posredno izdajo kapitalskih instrumentov

Člen 24

Uporaba subjektov s posebnim namenom za posredno izdajo kapitalskih instrumentov za namene člena 52(1)(p) in člena 63(n) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Če institucija ali subjekt, vključen v konsolidacijo, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013 izda kapitalski instrument, ki se prenese na subjekt s posebnim namenom, se ta kapitalski instrument na ravni institucije ali zgoraj omenjenega subjekta ne prizna za kapital višje kakovosti od najnižje kakovosti kapitala, izdanega subjektu s posebnim namenom, in kapitala, ki ga subjekt s posebnim namenom izda tretjim osebam. Taka zahteva se uporablja na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični ravni uporabe bonitetnih zahtev.

2. Pravice imetnikov instrumentov, ki jih izda subjekt s posebnim namenom, niso ugodnejše, kot če instrument izda neposredno institucija ali subjekt, vključen v konsolidacijo, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

POGLAVJE IV

SPLOŠNE ZAHTEVE

ODDELEK 1

Posredni deleži, ki izhajajo iz deležev v indeksu

Člen 25

Stopnje konzervativnosti, potrebne pri ocenah za izračun izpostavljenosti, ki se uporabijo namesto osnovnih izpostavljenosti, za namene člena 76(2) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Ocena je dovolj konzervativna, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) če mandat za vlaganje v zvezi z indeksi določa, da kapitalski instrument subjekta finančnega sektorja, ki je del indeksa, ne more preseči najvišjega odstotka indeksa, institucija ta odstotek uporabi kot oceno za vrednost deležev, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, kot je ustrezno v skladu s členom 17(2), ali od navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar institucija ne more določiti natančne narave deleža;

(b) če institucija ne more določiti najvišjega odstotka iz točke (a) in če indeks, kot je razvidno iz njegovega mandata za vlaganje ali drugih ustreznih informacij, vključuje kapitalske instrumente subjektov finančnega sektorja, institucija odbije celoten znesek deležev v indeksu od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, kot je ustrezno v skladu s členom 17(2), ali od navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar institucija ne more določiti natančne narave deleža.

2. Za namene odstavka 1 velja naslednje:

(a) posredni delež, ki izhaja iz deleža v indeksu, zajema delež indeksa, ki je vložen v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v indeks;

(b) indeks vključuje, vendar ne izključno, indeksne sklade, delniške ali obvezniške indekse ali katero koli drugo shemo, če je osnovni instrument kapitalski instrument, ki ga je izdal subjekt finančnega sektorja.

Člen 26

Pomen operativne obremenitve iz člena 76(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Za namen člena 76(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 pomeni operativna obremenitev razmere, v katerih so pristopi stalnega vpogleda v kapitalske deleže v subjektih finančnega sektorja po oceni pristojnega organa neutemeljeni. Pristojni organi pri oceni narave razmer, ki pomenijo operativno obremenitev, upoštevajo nizko pomembnost in kratko obdobje posedovanja takih pozicij. Za kratko obdobje posedovanja mora institucija dokazati veliko likvidnost indeksa.

2. Za namen odstavka 1 se pozicija šteje za manj pomembno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posamezna neto izpostavljenost, ki izhaja iz deležev v indeksu, izmerjenih pred vsemi vpogledi, ne presega 2 % zneska postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izračunanega v točki (a) člena 46(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) skupna neto izpostavljenost, ki izhaja iz deležev v indeksu, izmerjenih pred vsemi vpogledi, ne presega 5 % zneska postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izračunanega v točki (a) člena 46(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(c) vsota skupne neto izpostavljenosti, ki izhaja iz deležev v indeksu, izmerjenih pred vsemi vpogledi, in vseh drugih deležev, ki se odbijejo v skladu s členom 36(1)(h) Uredbe (EU) št. 575/2013, ne presega 10 % zneska postavk

navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izračunanega v točki (a) člena 46(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 2

Dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala

Člen 27

Pomen vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije za namene člena 78(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013

Vzdržnost za dohodkovno zmogljivost institucije v skladu s točko (a) člena 78(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 pomeni, da dobiček institucije, kot ga oceni pristojni organ, ostaja zanesljiv oziroma se v zvezi z njim ne predvideva nobena negativna sprememba po nadomestitvi instrumentov s kapitalskimi instrumenti enake ali višje kakovosti na ta datum in v bližnji prihodnosti. Pristojni organ pri oceni upošteva dobiček institucije v stresnih situacijah.

Člen 28

Postopek in zahteve po podatkih v zvezi z zahtevkom institucije za dovoljenje za izvedbo odkupov, zmanjšanj in izplačil – za namene člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Imetniki instrumentov niso obveščeni o odkupih, zmanjšanjih in izplačilih kapitalskih instrumentov, dokler institucija ne pridobi predhodne odobritve pristojnega organa.

2. Če se izvedba odkupov, zmanjšanj in izplačil pričakuje z zadostno gotovostjo in ko je pridobljeno predhodno dovoljenje pristojnega organa, institucija odbije ustrezne zneske, ki se odkupijo, zmanjšajo ali izplačajo od ustreznih elementov njenega kapitala, pred učinkovitimi odkupi, zmanjšanji ali izplačili. Šteje se, da zadostna gotovost obstaja zlasti, če je institucija javno objavila svoj namen odkupa, zmanjšanja ali izplačila kapitalskega instrumenta.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični ravni uporabe bonitetnih zahtev, kadar je to ustrezno.

Člen 29

Predložitev zahtevka za dovoljenje s strani institucije za izvedbo odkupov, zmanjšanj in izplačil za namene členov 77 in 78 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter ustrezne podlage za omejitev odkupa za namene člena 78(3) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Institucija predloži zahtevek pristojnemu organu, preden zmanjša ali izplača instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali odpokliče, odkupi ali izplača instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

2. Zahtevek lahko vključuje načrt izvedbe, za omejeno časovno obdobje, aktivnosti iz člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z več kapitalskimi instrumenti.

3. V primeru izplačila instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali instrumentov dodatnega kapitala za namene vzdrževanja trga lahko pristojni organi za aktivnosti iz člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013 vnaprej izdajo dovoljenje za vnaprej določeni znesek v skladu z merili iz člena 78 navedene uredbe.

(a) Za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ta znesek ne presega nižjega od naslednjih zneskov:

1. 3 % zneska zadevne izdaje;

2. 10 % zneska, za katerega navadni lastniški temeljni kapital presega vsoto kapitalskih zahtev navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU in zahtevo po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 navedene direktive.

(b) Za instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala ta vnaprej določen znesek ne presega nižjega od naslednjih zneskov:

1. 10 % zneska zadevne izdaje;

2. ali 3 % skupnega zneska neporavnanih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali instrumentov dodatnega kapitala, kot je ustrezno.

4. Pristojni organi lahko vnaprej izdajo dovoljenje tudi za aktivnosti iz člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013, če se povezani kapitalski instrumenti prenesejo na zaposlene v instituciji kot del njihovih prejemkov. Institucije obvestijo pristojne organe v primeru nakupa kapitalskih instrumentov za te namene in te instrumente odbijejo od kapitala v skladu z ustreznim pristopom v zvezi z odbitki za čas, ko so v njeni lasti. Odbitek na ustrezni podlagi se ne zahteva več, če so odhodki, povezani s katero koli dejavnostjo v skladu s tem odstavkom, že vključeni v kapital kot rezultat vmesnega računovodskega poročila ali računovodskega poročila ob koncu leta.

5. Pristojni organ lahko vnaprej izda dovoljenje v skladu z merili iz člena 78 Uredbe (EU) št. 575/2013 za aktivnost iz člena 77 navedene uredbe za vnaprej določeni znesek, če je znesek kapitalskih instrumentov, ki se bodo odpoklicali, odkupili ali izplačali, nepomemben glede na neporavnani znesek ustrezne izdaje po odpoklicu, odkupu ali izplačilu.

6. Odstavki 1 do 5 se uporabljajo na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični ravni uporabe bonitetnih zahtev, kadar je to ustrezno.

Člen 30

Vsebina zahtevka, ki ga predloži institucija za namene člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Zahtevku iz člena 29 se dodajo naslednje informacije:

(a) dobro osnovana razlaga utemeljitve za izvedbo ene od aktivnosti iz člena 29(1);

(b) informacije o kapitalskih zahtevah in kapitalskih blažilnikih, ki zajemajo vsaj obdobje treh let, vključujejo pa raven in sestavo kapitala pred izvedbo aktivnosti in po njej ter učinek aktivnosti na regulativne zahteve;

(c) učinek nadomestitve kapitalskega instrumenta, kot je opredeljena v členu 78(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013, na dobiček institucije;

(d) ocena tveganj, ki bi jim institucija lahko bila izpostavljena ali jim je izpostavljena, in ocena, ali raven kapitala zagotavlja ustrezno kritje takih tveganj, vključno s stresnimi testi za glavna tveganja, ki dokazujejo možne izgube v različnih scenarijih;

(e) katere koli druge informacije, za katere pristojni organ meni, da so potrebne pri oceni primernosti izdaje dovoljenja v skladu s členom 78 Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Pristojni organ lahko opusti predložitev nekaterih informacij iz odstavka 2, če ugotovi, da so mu te informacije že na voljo.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata na posamični, konsolidirani in subkonsolidirani ravni uporabe bonitetnih zahtev, kadar je to ustrezno.

Člen 31

Časovni okvir zahtevka, ki ga predloži institucija, in obdelava zahtevka s strani pristojnega organa za namene člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Institucija predloži popoln zahtevek ter informacije iz členov 29 in 30 pristojnemu organu vsaj 3 mesece pred datumom, ko bodo o eni od aktivnosti iz člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013 obveščeni imetniki instrumentov.

2. Pristojni organi lahko institucijam v posameznih primerih in v izjemnih okoliščinah dovolijo predložitev zahtevka iz odstavka 1 v časovnem okviru, ki je krajši od 3 mesecev.

3. Pristojni organ obdela zahtevek v obdobju iz odstavka 1 ali v obdobju iz odstavka 2. Pristojni organi upoštevajo nove informacije, če jih v tem obdobju prejmejo in jih imajo na voljo ter menijo, da so pomembne. Pristojni organi začnejo zahtevek obdelovati šele, ko jim je zagotovljeno, da je institucija zagotovila informacije, zahtevane v skladu s členom 28.

Člen 32

Zahtevki za odkupe, zmanjšanja in izplačila vzajemnih institucij, združenih institucij, hranilnic ali podobnih institucij za namene člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013

1. V zvezi z odkupom instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala vzajemnih institucij, združenih institucij, hranilnic ali podobnih institucij se zahtevek iz člena 29(1), (2) in (6) ter informacije iz člena 30(1) predložijo pristojnemu organu enako pogosto, kot pristojni organ institucije pregleduje odkupe.

2. Pristojni organi lahko svoje dovoljenje za aktivnost iz člena 77 Uredbe (EU) št. 575/2013 izdajo vnaprej za vnaprej določeni znesek odkupa, zmanjšan za znesek vpisa novega vplačila v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v največ enoletnem obdobju. Ta vnaprej določeni znesek lahko znaša največ 2 % navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če je potrjeno, da ta ukrep ne ogroža trenutne ali prihodnje kapitalne ustreznosti institucije.

ODDELEK 3

Začasna opustitev odbitka od kapitala

Člen 33

Začasna opustitev odbitka od kapitala za namene člena 79(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Začasna opustitev traja toliko časa, da ni presežen časovni okvir, predviden v skladu z operativnim načrtom finančne pomoči. Opustitev se ne odobri za dlje kot 5 let.

2. Opustitev se uporablja le v zvezi z novimi deleži v instrumentih subjekta finančnega sektorja, ki je predmet finančne pomoči.

3. Za namene zagotavljanja začasne opustitve odbitka od kapitala lahko pristojni organ šteje, da sočasni deleži iz člena 79(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 namenjeni finančni pomoči za reorganizacijo in ohranitev subjekta finančnega sektorja, kadar se pomoč izvaja v skladu z načrtom in jo odobri

pristojni organ ter kadar so v načrtu jasno navedene faze, časovni okvir in cilji ter je v njem opredeljen medsebojni vpliv med začasnimi deleži in izvajanjem finančne pomoči.

POGLAVJE V

MANJŠINSKI DELEŽI TER INSTRUMENTI DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA, KI JIH IZDAJO PODREJENE DRUŽBE

Člen 34

Vrste premoženja, ki so lahko povezane z delovanjem subjekta s posebnim namenom, ter pomen pojmov „minimalno“ in „nepomembno“ v zvezi s kvalificiranim dodatnim temeljnim kapitalom in dodatnim kapitalom, ki so ga izdali subjekti s posebnim namenom, za namene člena 83(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Šteje se, da je premoženje subjekta s posebnim namenom minimalno in nepomembno, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) premoženje subjekta s posebnim namenom, ki ga ne sestavljajo naložbe v kapital povezane odvisne družbe, je omejeno na denarna sredstva, namenjena izplačilu kuponov in odkupu zapadlih kapitalskih instrumentov;

(b) vrednost premoženja subjekta s posebnim namenom, ki ni zajeto v točki (a), ni večja od 0,5 % povprečja skupnega premoženja subjekta s posebnim namenom v zadnjih treh letih.

2. Za namen točke (b) odstavka 1 lahko pristojni organ dovoli instituciji, da uporabi višji odstotek, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) višji odstotek je potreben, da se omogoči izključno kritje tekočih stroškov subjekta s posebnim namenom;

(b) ustrezna nominalna vrednost ne presega 500 000 EUR.

POGLAVJE VI

SPECIFIKACIJA PREHODNIH DOLOČB UREDBE (EU) ŠT. 575/2013 V ZVEZI S KAPITALOM

Člen 35

Dodatni filtri in odbitki za namene člena 481(1) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Prilagoditve postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala in postavk dodatnega kapitala v skladu s členom 481 Uredbe (EU) št. 575/2013 se uporabljajo v skladu z odstavki 2 do 7.

2. Če v skladu z ukrepi za prenos Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES navedeni odbitki in filtri izhajajo iz postavk kapitala, kot določajo točke (a), (b) in (c) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se prilagodijo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

3. V primerih, ki niso zajeti v odstavku 1, ter če so bili v skladu z ukrepi za prenos Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES ti odbitki in filtri uporabljeni za skupne postavke, kot določa člen 57(a) do (ca) Direktive 2006/48/ES, se ob upoštevanju člena 154 navedene direktive prilagodijo postavke dodatnega temeljnega kapitala.

4. Če je znesek postavk dodatnega temeljnega kapitala manjši od z njim povezane prilagoditve, se za preostali znesek prilagodijo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

5. V primerih, ki niso zajeti v odstavkih 1 in 2, ter če so bili v skladu z ukrepi za prenos Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES ti odbitki in filtri uporabljeni za kapitalske postavke ali skupni kapital, kot določata člen 57(d) do (h) Direktive 2006/48/ES in Direktiva 2006/49/ES, se prilagodijo postavke dodatnega kapitala.

6. Če je znesek postavk dodatnega kapitala manjši od z njim povezane prilagoditve, se za preostali znesek prilagodijo postavke dodatnega temeljnega kapitala.

7. Če je znesek postavk dodatnega kapitala in dodatnega temeljnega kapitala manjši od z njim povezane prilagoditve, se za preostali znesek prilagodijo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Člen 36

Postavke, izključene iz uporabe predhodnih pravil za kapitalske instrumente, ki ne tvorijo državne pomoči, v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavkah dodatnega temeljnega kapitala, v drugih elementih kapitala za namene člena 487(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013

1. Če so kapitalski instrumenti v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 obravnavani v skladu z odstavkom 1 in 2 člena 487 Uredbe (EU) št. 575/2013, so lahko obravnavani kot taki v celoti ali delno. Takšna obravnava ne vpliva na izračun omejitve iz člena 486(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

2. Kapitalski instrumenti iz odstavka 1 so lahko ponovno obravnavani kot postavke iz člena 484(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, če gre za postavke iz člena 484(3) navedene uredbe in če njihov znesek ne presega več veljavnih odstotkov iz člena 486(2) navedene uredbe.

3. Kapitalski instrumenti iz odstavka 1 so lahko ponovno obravnavani kot postavke iz člena 484(4), če gre za postavke iz člena 484(3) ali člena 484(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 in če njihov znesek ne presega več veljavnih odstotkov iz člena 486(3) navedene uredbe.

Člen 37

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. januarja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 242/2014**z dne 7. marca 2014****o vpisu imena v register zaščitene oznake porekla in zaščitene geografske oznake
(Lammefjordskartofler (ZGO))**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ⁽¹⁾ ter zlasti člena 52(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 je bila vloga Danske za registracijo imena „Lammefjordskartofler“ objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.

- (2) Ker Komisija ni prejela nobene izjave o ugovoru v skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012, bi bilo treba ime „Lammefjordskartofler“ registrirati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ime iz Priloge k tej uredbi se registrira.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. marca 2014

Za Komisijo
V imenu predsednika
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL C 286, 2.1.2013, str. 3.

PRILOGA

Kmetijski proizvodi za prehrano ljudi, naštetih v Prilogi I k Pogodbi:

Skupina 1.6. Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani

DANSKA

Lammefjordskartofler (ZGO)

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 243/2014**z dne 7. marca 2014****o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Bornheimer Spargel / Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (ZGO))**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ⁽¹⁾ ter zlasti člena 52(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 je bila vloga Nemčije za registracijo imena „Bornheimer Spargel“ / „Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim“ objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.

- (2) Ker Komisija ni prejela nobene izjave o ugovoru v skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012, bi bilo treba ime „Bornheimer Spargel“ / „Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim“ registrirati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ime iz Priloge k tej uredbi se registrira.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. marca 2014

Za Komisijo
V imenu predsednika
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL C 286, 2.10.2013, str. 12.

PRILOGA

Kmetijski proizvodi za prehrano ljudi, naštetih v Prilogi I k Pogodbi:

Skupina 1.6. Sadje, zelenjava in žita, sveži ali predelani

NEMČIJA

Bornheimer Spargel / Spargel aus dem Anbaugebiet Bornheim (ZGO)

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 244/2014**z dne 7. marca 2014****o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Strachitunt (ZOP))**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ⁽¹⁾ ter zlasti člena 52(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 je bila vloga Italije za registracijo imena „Strachitunt“ objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾.

- (2) Ker Komisija ni prejela nobene izjave o ugovoru v skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1151/2012, bi bilo treba ime „Strachitunt“ registrirati –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ime iz Priloge k tej uredbi se registrira.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. marca 2014

Za Komisijo
V imenu predsednika
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 343, 14.12.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL C 290, 5.10.2013, str. 5.

PRILOGA

Kmetijski proizvodi za prehrano ljudi, naštetih v Prilogi I k Pogodbi:

Skupina 1.3 Siri

ITALIJA

Strachitunt (ZOP)

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 245/2014

z dne 13. marca 2014

o spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 1178/2011 z dne 3. novembra 2011 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalsko osebje v civilnem letalstvu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

za rating za instrumentalno letenje (IR). Te zahteve za IR temeljijo na prejšnjih zahtevah JAR-FCL in ugotovljeno je bilo, da jih je treba revidirati.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES ⁽¹⁾, zlasti členov 7(5) in 7(6) Uredbe,

(7) Zato bi bilo treba uvesti dodatne zahteve za usposabljanje za letenje v instrumentalnih meteoroloških pogojih in posebne zahteve za operacije letenja z jadralnimi letali v oblakih.

ob upoštevanju naslednjega:

(8) Da bi zagotovili, da se za pridobitev teh ratingov upošteva usposabljanje za instrumentalno letenje, ki je potekalo pred začetkom veljavnosti te uredbe, oziroma izkušnje z instrumentalnim letenjem, pridobljene pred začetkom veljavnosti te uredbe, bi bilo treba določiti pogoje za upoštevanje tega usposabljanja oziroma pridobljenih izkušenj.

(1) Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 ⁽²⁾ določa tehnične zahteve in upravne postopke za letalsko osebje v civilnem letalstvu.

(9) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da upoštevajo izkušnje z instrumentalnim letenjem imetnika ratinga tretje države, kadar se lahko zagotovi stopnja varnosti, določena z Uredbo (ES) št. 216/2008. Določiti bi bilo treba tudi pogoje za priznavanje teh izkušenj.

(2) Nekatere države članice so ugotovile, da zahteve iz Uredbe (EU) št. 1178/2011 nalagajo neupravičeno in nesorazmerno upravno ali gospodarsko breme državam članicam samim ali interesnim skupinam, zato so zahtevale odstopanja od nekaterih zahtev v skladu s členom 14(6) Uredbe (ES) št. 216/2008.

(10) Za zagotovitev nemotenega prehoda in visoke enotne stopnje varnosti civilnega letalstva v Evropski uniji bi morali izvedbeni ukrepi odražati najsodobnejšo tehnologijo, vključno z najboljšimi praksami, ter znanstveni in tehnični napredek na področju usposabljanja pilotov. Ob upoštevanju posebnih potreb pilotov splošnega letalstva v Evropi bi bilo treba v tem sklopu pravil ustrezno obravnavati in odraziti tehnične zahteve in upravne postopke, ki jih je odobrila Mednarodna organizacija civilnega letalstva, ter že določene zahteve iz Priloge I (Del FCL) k Uredbi (EU) št. 1178/2011 in obstoječo nacionalno zakonodajo, ki zadeva določene nacionalne posebnosti.

(3) Evropska agencija za varnost v letalstvu je analizirala zahteve za odstopanje, ta analiza pa je bila podlaga za priporočilo Komisiji, naj sprejme določena odstopanja.

(11) Agencija je pripravila osnutek izvedbenih predpisov in jih predložila Komisiji kot mnenje v skladu s členom 19(1) Uredbe (ES) št. 216/2008.

(4) Države članice so v Uredbi Komisije št. 1178/2011 odkrile tudi številne redakcijske napake, ki povzročajo nehotene težave pri izvajanju Uredbe.

(5) Zato bi bilo treba obstoječe zahteve spremeniti, da se uvedejo odstopanja, ki imajo jasen zakonodajni učinek, in da se popravijo redakcijske napake.

(12) Državam članicam, ki so vzpostavile nacionalni sistem izdajanja dovoljenj pilotom za letenje v instrumentalnih meteoroloških pogojih (IMC) z omejenimi privilegiji, ki je omejeno na nacionalni zračni prostor države članice, ter ki lahko predložijo dokaze, da je sistem varen in da obstaja posebna lokalna potreba, bi bilo treba še naprej dovoliti, da izdajajo takšna dovoljenja za omejeno obdobje, če izpolnjujejo določene pogoje.

(6) Nadalje Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 v Prilogi I (Del FCL) določa zahteve za usposabljanje in preverjanje

⁽¹⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 76.

⁽²⁾ UL L 311, 25.11.2011, str. 1.

- (13) Uredba Komisije (EU) št. 965/2012 ⁽¹⁾ dopušča, da se nekateri leti, kot so leti z deljenimi stroški in uvodni leti izvajajo v skladu s pravili, ki veljajo za nekomercialne operacije nekompleksnih zrakoplovov. Zato je treba zagotoviti, da so privilegiji pilotov iz Uredbe (EU) št. 1178/2011 usklajeni s tem pristopom.
- (14) Zato bi bilo treba dovoliti, da lete kategorij, določenih v Uredbi (EU) št. 965/2012, pilotirajo imetniki licenc PPL, SPL, BPL ali LAPL.
- (15) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora Evropske agencije za varnost v letalstvu, ustanovljenega s členom 65 Uredbe (ES) št. 216/2008.
- (16) Uredbo (EU) št. 1178/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba Komisije (EU) št. 1178/2011 se spremeni:

- 1) Člen 3 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 3

Licenciranje pilotov in izdaja zdravniških spričeval

1. Ne glede na člen 8 te uredbe, piloti zrakoplova iz člena 4(1)(b) in (c) ter člena 4(5) Uredbe (ES) št. 216/2008 izpolnjujejo tehnične zahteve in upravne postopke iz Priloge I in Priloge IV k tej uredbi.

2. Ne glede na privilegije imetnikov licenc, kot so določeni v Prilogi I k tej uredbi, lahko imetniki pilotskih licenc, izdanih v skladu s poddelom B ali C Priloge I k tej uredbi, opravljajo lete iz člena 6(4a) Uredbe (EU) št. 965/2012. To ne posega v skladnost s kakršnimi koli dodatnimi zahtevami za prevoz potnikov ali razvoj komercialnih operacij iz poddelov B ali C Priloge I k tej uredbi.“

- 2) Členu 4 se doda naslednji odstavek 8:

„8. Do 8. aprila 2019 lahko država članica izda pilotu dovoljenje za izvajanje določenih omejenih privilegijev za

pilotiranje letal po pravilih instrumentalnega letenja, in sicer preden le-ta izpolnjuje vse zahteve, potrebne za izdajo ratinga za instrumentalno letenje v skladu s to uredbo, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- (a) država članica ta dovoljenja izda samo v primerih, ko to opravičujejo posebne lokalne potrebe, ki jim ni mogoče zadostiti z ratingi, določenimi s to uredbo;
- (b) obseg privilegijev, ki so odobreni z dovoljenjem, temelji na oceni varnostnega tveganja, ki jo opravi država članica, pri tem pa se upošteva obseg usposabljanja, ki je potreben za načrtovano stopnjo usposobljenosti pilotov, ki jo je treba doseči;
- (c) privilegiji, ki izhajajo iz dovoljenj, so omejeni na zračni prostor nacionalnega ozemlja države članice ali njegovih delov;
- (d) dovoljenja se izdajo prosilcem, ki so zaključili ustrezno usposabljanje z usposobljenimi inštruktorji in so dokazali zahtevane sposobnosti usposobljenemu izpraševalcu, kakor je določila država članica;
- (e) država članica obvesti Komisijo, EASA in druge države članice o posebnostih tega dovoljenja, vključno z njegovo utemeljitvijo in oceno varnostnega tveganja;
- (f) država članica spremlja dejavnosti, povezane z dovoljenjem, da zagotovi sprejemljivo stopnjo varnosti in ustrezno ukrepa, če se pojavi povečano tveganje ali kakršni koli pomisleki glede varnosti;
- (g) države članice pregledajo varnostne vidike izdaje dovoljenj in Komisiji predložijo poročilo najpozneje do 8. aprila 2017.“

- 3) V členu 12 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Ne glede na prvi odstavek se lahko države članice odločijo, da do 8. aprila 2015 ne uporabljajo določb te uredbe za pilote z licenco in ustreznim zdravniškim spričevalom, ki ju izda tretja država, vključena v nekomercialne operacije zračnega prevoza z zrakoplovi iz člena 4(1)(b) ali (c) Uredbe (ES) št. 216/2008.“

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 965/2012 z dne 5. oktobra 2012 o tehničnih zahtevah in upravnih postopkih za letalske operacije v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 296, 25.10.2012, str. 1).

- 4) Priloge I, II, III in VI se spremenijo v skladu s Prilogami k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Priloga I (del FCL) k Uredbi (EU) št. 1178/2011 se spremeni:

1) Naslov FCL.015 se nadomesti z naslednjim:

„FCL.015 Vloga za izdajo in izdaja, podaljšanje veljavnosti ter obnova licenc, ratingov in spričeval, certifikatov in potrdil“

2) FCL.020 se nadomesti z naslednjim:

„FCL.020 Pilot pripravnik“

(a) Pilot pripravnik ne izvaja samostojnega leta, če mu tega ne dovoli inštruktor letenja in če ga ta ne nadzoruje.

(b) Pilot pripravnik je pred prvim samostojnim letom star najmanj:

(1) za letala, helikopterje in zračne ladje: 16 let;

(2) za jadralna letala in balone: 14 let.“

3) FCL.025 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„FCL.025 Preizkus teoretičnega znanja za izdajo licenc in ratingov“

(b) v točki (a) se odstavka (1) in (2) nadomestita z naslednjim:

„(1) Kandidati opravijo celoten sklop preizkusov teoretičnega znanja za določeno licenco ali rating, ki je v pristojnosti ene države članice.

(2) Kandidati lahko opravljajo preizkus teoretičnega znanja samo, če jih priporoči odobrena organizacija za usposabljanje (ATO), odgovorna za njihovo usposabljanje, potem ko so na zadovoljlivi ravni opravili ustrezne dele teoretičnega usposabljanja.“

(c) točka (b) se spremeni:

(i) odstavek (1) se nadomesti z naslednjim:

„(1) Pisni preizkus teoretičnega znanja uspešno opravi kandidat, ki doseže najmanj 75 % možnih točk po izpitni poli. Kazenske točke se ne dodeljujejo.“

(ii) odstavek 3 in drugi pododstavek točke (b) se nadomestita z naslednjim:

„(3) Če kandidat v štirih poskusih ne opravi uspešno pisnih preizkusov teoretičnega znanja katere izmed izpitnih pol ali ne opravi vseh preizkusov v šestih poskusih ali obdobju iz odstavka (2), ponovno opravlja celoten sklop pisnih preizkusov.

Kandidat se pred ponovnim opravljanjem preizkusov teoretičnega znanja udeleži dodatnega usposabljanja, ki ga organizira ATO. Obseg in področje potrebnega usposabljanja določi ATO na podlagi potreb kandidata.“

(d) v odstavku (1) točke (c) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) za izdajo licence poklicnega pilota letala, ratinga za instrumentalno letenje (IR) ali ratinga za instrumentalno letenje na ruti (EIR) za obdobje 36 mesecev;“

4) FCL.035 se spremeni:

(a) točka (a) se spremeni:

(i) odstavek (1) in prvi stavek odstavka 2 se nadomestita z naslednjim:

„(1) Razen, če ni v tem delu drugače določeno, je bil čas letenja, ki se upošteva za licenco, rating ali certifikat, opravljen v isti kategoriji zrakoplovov, za katero se zaprosi za licenco, rating, spričevalo, potrdilo ali certifikat.

(2) PIC ali let z inštruktorjem.“

(ii) odstavek (3) se nadomesti z naslednjim:

„(3) čas letenja kot kopilot ali PICUS. Razen če ni v tem delu drugače določeno, se lahko imetniku pilotske licence, ki opravlja naloge kopilota ali PICUS, pri skupnem času letenja, zahtevanem za pilotsko licenco višje stopnje, upošteva celoten čas letenja, ki ga je kandidat opravil kot kopilot.“

(b) točka (b) se spremeni:

(i) odstavek (1) se nadomesti z naslednjim:

„(1) Kandidatu, ki je uspešno opravil preizkus teoretičnega znanja za licenco prometnega pilota, se prizna izpolnjevanje zahtev glede teoretičnega znanja za licenco pilota lahkega zrakoplova, licenco športnega pilota, licenco poklicnega pilota in, razen za helikopterje, za IR in EIR v isti kategoriji zrakoplovov.“

(ii) doda se naslednji odstavek (5):

„(5) Ne glede na točko (b)(3) se imetniku IR(A), ki je opravil na sposobnosti temelječ modularni tečaj za IR(A), to v celoti upošteva pri zahtevah za teoretično usposabljanje in preverjanje za IR v drugi kategoriji zrakoplovov, kadar je opravil tudi teoretično usposabljanje in preverjanje za del tečaja v zvezi z IFR, ki se zahteva v skladu s FCL.720.A.(b)(2)(i).“

5) FCL.055 se spremeni:

(a) uvodni del točke (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) Posebne zahteve za imetnike ratinga za instrumentalno letenje (IR) ali instrumentalnega ratinga za rute (EIR). Na glede na predhodne odstavke imetniki IR ali EIR dokažejo sposobnost, da znajo uporabljati angleški jezik na ravni, ki jim omogoča, da:“

(b) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) Znanje jezika in uporaba angleščine za imetnike IR ali EIR se dokazeta z ocenjevalno metodo, ki jo določi pristojni organ.“

6) V FCL.060 se odstavek 3 točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(3) kot kopilot med križarjenjem, razen če:

(i) izpolnjuje zahteve iz (b)(1); ali

(ii) je v zadnjih 90 dneh preletel najmanj tri sektorje kot nadomestni pilot med križarjenjem na zrakoplovu istega tipa ali razreda; ali

(iii) je opravil usposabljanje za pridobitev najnovejših izkušenj in osvežitveno usposabljanje za letenje na FFS v časovnih presledkih, ki niso bili daljši od 90 dni. To osvežitveno usposabljanje se lahko združi z operatorjem osvežitvenim usposabljanjem iz ustreznih zahtev dela ORO.“

7) V FCL.105.A se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Imetniki LAPL(A) lahko vozijo potnike po izdaji licence šele, ko opravijo deset ur letenja kot PIC na letalih ali TMG.“

8) V FCL.105.S se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Imetniki LAPL(S) lahko vozijo potnike po izdaji licence šele, ko opravijo deset ur letenja ali 30 vzletov kot PIC na jadralnih letalih ali motornih jadralnih letalih.“

9) FCL.105.B se nadomesti z naslednjim:

„FCL.105.B LAPL(B) — Privilegiji

Privilegiji imetnika LAPL za balone so, da lahko deluje kot PIC na toplozračnih balonih ali toplozračnih ladjah z največjo prostornino ovoja 3 400 m³ ali plinskih balonih z največjo prostornino ovoja 1 260 m³, na katerih so največ trije potniki, tako da na zrakoplovu niso nikoli več kot štiri osebe.“

10) V FCL.110.B se naslov nadomesti z naslednjim:

„FCL.110.B LAPL(B) — Zahtevane izkušnje in njihovo upoštevanje“

11) V FCL.235 se odstavek (2) točke (c) nadomesti z naslednjim:

„(2) Kandidat, ki ne opravi uspešno katere koli naloge iz dela, ni opravil celotnega dela. Kandidat, ki ne opravi uspešno samo enega dela, znova opravlja samo zadevni del. Kandidat, ki ne opravi uspešno več delov, ni opravil celotnega preizkusa.“

12) V FCL.205.A se odstavek (3) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(3) usposabljanje, preizkušanje in preverjanje za ratinge ali potrdila iz te licence.“

13) V FCL.205.H se odstavek (3) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(3) usposabljanje, preizkušanje in preverjanje za ratinge ali spričevala in potrdila iz te licence.“

14) V FCL.205.As se odstavek (3) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(3) usposabljanje, preizkušanje in preverjanje za ratinge ali potrdila iz te licence.“

15) V FCL.205.S se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) Ne glede na točko (b)(2) lahko imetnik SPL s privilegiji inštruktorja ali izpraševalca prejme plačilo za:

(1) izvajanje usposabljanja za letenje za LAPL(S) ali SPL;

(2) izvedbo preizkusa praktične usposobljenosti in preverjanja strokovnosti za navedeni licenci;

(3) usposabljanje, preizkušanje in preverjanje za ratinge in potrdila iz teh licenc.“

16) FCL.205.B se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) Privilegiji imetnika BPL so, da deluje kot PIC na balonih.“

(b) odstavek (3) točke (c) se nadomesti z naslednjim:

„(3) usposabljanje, preizkušanje in preverjanje za ratinge in spričevala iz teh licenc.“

17) V FCL.230.B se odstavek (2) točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(2) En let za usposabljanje z inštruktorjem v balonu iz ustreznega razreda in iz največje skupine, za katere imajo privilegije;“

18) V FCL.510.A se odstavek (2) točke (c) nadomesti z naslednjim:

„(2) Imetnikom licence letalskega inženirja, izdane v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi, se prizna 50 % ur letenja, ki so jih opravili kot letalski inženirji, vendar največ 250 ur. Teh 250 ur se lahko upošteva pri zahtevi po 1 500 urah iz odstavka (b) in 500 urah iz odstavka (b)(1), če število upoštevanih ur pri nobenem od navedenih odstavkov ne presega 250 ur.“

19) FCL.600 se nadomesti z naslednjim:

„FCL.600 IR — Splošno

Razen v primerih iz FCL.825 lahko operacije po IFR na letalu, helikopterju, zračni ladji ali zrakoplovu z navpičnim vzletanjem/pristajanjem izvajajo samo imetniki PPL, CPL, MPL in ATPL z IR, ki ustreza kategoriji zrakoplovov, oziroma med preizkusom praktične usposobljenosti oziroma med letenjem z inštruktorjem.“

20) FCL.610 se spremeni:

(a) v odstavku (1) točke (a) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) privilegije za nočno letenje v skladu s FCL.810, če se bodo privilegiji IR uporabljali ponoči; ali“

(b) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) so opravili najmanj 50 ur preletov kot PIC na letalih, TMG, helikopterjih ali zračnih ladjah, od tega najmanj deset ur v ustrezni kategoriji zrakoplovov, pri zračnih ladjah pa 20 ur.“

21) V FCL.615 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Preverjanje znanja. Kandidati dokažejo raven teoretičnega znanja, ki ustreza odobrenim privilegijem, iz naslednjih predmetov:

- letalsko pravo,
- splošno poznavanje zrakoplovov – instrumenti,
- načrtovanje letenja in spremljanje,
- človeško delovanje,
- meteorologija,
- radijska navigacija,
- IFR sporazumevanje.“

22) V FCL.625.H se odstavek (2) točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(2) kadar ni združeno s podaljšanjem veljavnosti ratinga za tip, opravijo samo del 5 in ustrezne dele dela 1 preverjanja strokovnosti iz dodatka 9 k temu delu za ustrezen tip helikopterja. V tem primeru je mogoče uporabiti FTD 2/3 ali FFS, ki predstavlja ustrezen tip helikopterja, vendar se vsaj vsak drugi preizkus strokovne usposobljenosti za podaljšanje veljavnosti IR(H) v navedenih okoliščinah opravi v helikopterju.“

23) V FCL.710 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Če pilot različice ni upravljal dve leti po izobraževanju o razlikah, mora za ohranitev privilegijev opraviti dodatno izobraževanje o razlikah ali preizkus strokovne usposobljenosti za zadevno različico, razen za tipe ali različice v okviru ratingov za razred zrakoplovov z enim batnim motorjem ali TMG.“

24) V FCL.725 se odstavek (4) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(4) Za letala z enim pilotom, razvrščena kot visoko zmogljiva letala, je preizkus pisni, vključuje pa najmanj 100 vprašanj z izbirnimi odgovori, ki ustrezno zajemajo predmete učnega načrta.“

25) V FCL.720.A se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) Ne glede na točko (d) lahko država članica izda rating za tip z omejenimi privilegiji za letala z več piloti, ki imetniku takega ratinga omogoča, da opravlja naloge kopilota med križarjenjem nad nivojem letenja 200, če imata dva druga člana posadke rating tipa v skladu s točko (d).“

26) V FCL.740.A se odstavek (4) točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(4) Podaljšanje veljavnosti ratinga za instrumentalno letenje na ruti (EIR) ali IR(A), če ga pilot ima, se lahko združi s preverjanjem strokovnosti za podaljšanje ratinga za razred ali tip.“

27) V FCL.735.As se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Tečaj usposabljanja MCC obsega najmanj:

- (1) 12 ur teoretičnega pouka in vaj ter
- (2) pet ur praktičnega usposabljanja MCC;

uporabi se FNPT II ali III, ki izpolnjuje pogoje za MCC, FTD 2/3 ali FFS.“

28) V FCL.810 se odstavek (1) točke (a) spremeni:

(a) prvi pododstavek odstavka (1) se nadomesti z naslednjim:

„(1) Če se bodo privilegiji LAPL, SPL ali PPL za letala, TMG ali zračne ladje izvajali v VFR pogojih ponoči, kandidati opravijo tečaj usposabljanja pri ATO. Tečaj obsega:“

(b) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) najmanj pet ur letenja z ustrežno kategorijo zrakoplovov ponoči, z vključno najmanj tremi urami letenja z inštruktorjem, ki vključuje najmanj eno uro navigacijskih preletov z najmanj enim preletom z inštruktorjem, dolgem najmanj 50 km (27 NM), ter petimi samostojnimi vzleti in petimi samostojnimi pristanki.“

29) Vstavita se nova dela FCL.825 in FLC.830:

„FCL.825 Rating za instrumentalno letenje na ruti (EIR)

(a) Privilegiji in pogoji

- (1) Privilegiji imetnika ratinga za instrumentalno letenje na ruti (EIR) so, da lahko opravlja lete podnevi po IFR v fazi letenja na ruti z letalom, za katerega je pridobil rating za razred ali tip. Privilegij se lahko razširi na nočno letenje po IFR v fazi letenja na ruti, če je pilot pridobil rating za nočno letenje v skladu s FCL.810.
- (2) Imetnik EIR začne ali nadaljuje let, na katerem namerava izvajati privilegije svojega ratinga samo, če zadnji razpoložljivi meteorološki podatki kažejo, da:
 - (i) vremenske razmere ob odhodu omogočajo, da se del leta od vzleta do načrtovanega prehoda z VFR na IFR opravi po VFR, in
 - (ii) da bodo vremenske razmere v predvidenem času prihoda na načrtovano namembno letališče omogočale, da se del leta od prehoda z IFR na VFR do pristanka opravi po VFR.

(b) Predpogoji. Kandidati za EIR imajo najmanj PPL(A) in so opravili najmanj 20 ur preletov kot PIC na letalih.

(c) Tečaj usposabljanja. Kandidati za EIR so v obdobju 36 mesecev pri ATO opravili:

- (1) najmanj 80 ur teoretičnega usposabljanja v skladu s FCL.615 in
- (2) usposabljanje za instrumentalno letenje, med katerim:
 - (i) usposabljanje za letenje za EIR za enomotorna letala vključuje najmanj 15 ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem in
 - (ii) usposabljanje za letenje za EIR za večmotorna letala vključuje najmanj 16 ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem, od tega najmanj štiri ure v večmotornih letalih.

(d) Teoretično znanje. Kandidat pred preizkusom praktične usposobljenosti dokaže raven teoretičnega znanja, ki ustreza podeljenim privilegijem, iz predmetov, navedenih v FCL.615(b).

(e) Preizkus praktične usposobljenosti Po opravljenem usposabljanju kandidat uspešno opravi preizkus praktične usposobljenosti v letalu z IRE. Za EIR za večmotorne zrakoplove se preizkus praktične usposobljenosti opravlja na večmotornem letalu. Za EIR za enomotorne zrakoplove se preizkus praktične usposobljenosti opravlja na enomotornem letalu.

(f) Ne glede na točki (c) in (d) imetnik EIR za enomotorna letala, ki ima rating za razred ali tip za večmotorna letala in želi prvič pridobiti EIR za večmotorna letala, opravi usposabljanje pri ATO, ki vključuje najmanj dve uri instrumentalnega letenja z inštruktorjem v fazi letenja na ruti z večmotornim letalom, in preizkus praktične usposobljenosti iz točke (e).

(g) Veljavnost, podaljšanje veljavnosti in obnova.

(1) EIR velja eno leto.

(2) Kandidati za podaljšanje veljavnosti EIR:

- (i) opravijo preverjanje strokovnosti v letalu v obdobju treh mesecev neposredno pred datumom poteka veljavnosti ratinga, ali
 - (ii) v dvanajstih mesecih pred datumom poteka ratinga opravijo šest ur kot PIC po IFR in let za usposabljanje, ki traja najmanj eno uro, z inštruktorjem s privilegiji za izvajanje usposabljanja za IR(A) ali EIR.
- (3) Imetnik EIR za vsako drugo zaporedno podaljšanje veljavnosti opravi preverjanje strokovnosti v skladu s točko (g)(2)(i).

(4) Če je EIR potekla veljavnost, kandidati za obnovo privilegijev:

- (i) opravijo osvežitveno usposabljanje, ki ga izvaja inštruktor s privilegiji za izvajanje usposabljanja za IR(A) ali EIR, da dosežejo potrebno raven strokovnosti, in
- (ii) opravijo preverjanje strokovnosti.

- (5) Če se EIR ne podaljša ali ne obnovi v sedmih letih od zadnjega datuma veljavnosti, bo imetnik moral ponovno opraviti preizkuse iz teoretičnega znanja za EIR v skladu s FCL.615(b).
- (6) Za EIR za večmotorne zrakoplove je treba preverjanje strokovnosti za podaljšanje ali obnovo ter let za usposabljanje iz točke (g)(2)(ii) opraviti na večmotornem letalu. Če ima pilot tudi EIR za enomotorne zrakoplove, se bo s tem preverjanjem strokovnosti podaljšal ali obnovil tudi rating EIR za enomotorne zrakoplove.
- (h) Ko kandidat za EIR opravi instrumentalno letenje po navodilih IRI(A) ali FI(A) s privilegijem za izvajanje usposabljanja za IR ali EIR, se te ure lahko upoštevajo pri urah, ki se zahtevajo v točki (c)(2)(i) in (ii), in sicer do največ pet oziroma šest ur. To ne velja za štiri ure instrumentalnega letenja v večmotornih letalih, ki se zahtevajo v točki (c)(2)(ii).
- (1) Kandidat mora za določitev števila ur, ki jih je treba upoštevati, in za opredelitev potreb po usposabljanju, opraviti predhodno oceno pri ATO.
- (2) Opravljeno poučevanje instrumentalnega letenja, ki ga izvede IRI(A) ali FI(A), se vpiše v posebno evidenco o usposabljanju, podpiše pa ga inštruktor.
- (i) Kandidatom za EIR, ki imajo PPL ali CPL iz dela FCL in veljavni IR(A), ki ju je v skladu z zahtevami iz Priloge 1 k Čikaški konvenciji izdala tretja država, se to lahko v celoti upošteva pri zahtevah za tečaj usposabljanja, navedenih v točki (c). Kandidat za izdajo EIR:
- (1) uspešno opravi preizkus praktične usposobljenosti za EIR;
- (2) ne glede na točko (d) pri preizkusu praktične usposobljenosti dokaže izpraševalcu, da je dosegel ustrezno raven teoretičnega znanja o letalskem pravu, meteorologiji ter načrtovanju leta in zmogljivost (IR);
- (3) opravi najmanj 25 ur letenja po IFR kot PIC na letalih.“

„FCL.830 Rating za letenje z jadralnimi letali v oblakih

- (a) Imetniki pilotske licence s privilegiji za upravljanje jadralnih letal lahko upravljajo jadralno letalo ali jadralno letalo s pogonom, razen TMG, v oblakih, če imajo rating za letenje z jadralnimi letali v oblakih.
- (b) Kandidati za rating za letenje z jadralnimi letali v oblakih opravijo najmanj:
- (1) 30 ur kot PIC v jadralnih letalih ali jadralnih letalih s pogonom po izdaji licence;
- (2) tečaj usposabljanja pri ATO, ki vključuje:
- (i) teoretično usposabljanje in
- (ii) najmanj dve uri letenja z inštruktorjem v jadralnih letalih ali jadralnih letalih s pogonom, pri čemer se jadralno letalo upravlja izključno z instrumenti, največ ena ura pa se lahko opravi na TMG, in
- (3) preizkus praktične usposobljenosti pri za to usposobljenem FE.
- (c) Imetnikom EIR ali IR(A) se ta upošteva pri zahtevi iz (b)(2)(i). Z odstopanjem od točke (b)(2)(ii) se opravi vsaj ena ura letenja z inštruktorjem v jadralnem letalu ali motornem jadralnem letalu, razen na TMG, pri čemer se jadralno letalo upravlja izključno z instrumenti.
- (d) Imetniki ratinga za letenje v oblakih izvajajo svoje privilegije samo, če so v zadnjih 24 mesecih opravili najmanj eno uro letenja z jadralnim letalom ali jadralnim letalom z motorjem, razen s TMG, ali pet letov kot PIC, pri čemer so uveljavljali privilegije ratinga za letenje v oblakih.
- (e) Imetniki ratinga za letenje v oblakih, ki ne izpolnjujejo zahtev iz točke (d), pred ponovnim izvajanjem svojih privilegijev:

- (1) opravijo preverjanje strokovnosti pri za to usposobljenem FE ali
- (2) opravijo dodatni čas letenja ali lete, ki se zahtevajo v točki (d), z usposobljenim inštruktorjem.
- (f) Imetnikom veljavnega EIR ali IR(A) se ta v celoti upošteva pri zahtevah iz točke (d).“
- 30) V FCL.915 se točka (i) v odstavku 2 točke (b) nadomesti z naslednjim:
- „(i) je opravil najmanj 15 ur letenja kot pilot zrakoplova tistega razreda ali tipa, kot je zrakoplov, na katerem bo potekalo usposabljanje za letenje, od tega največ sedem ur na FSTD, ki predstavlja navedeni razred ali tip zrakoplova, če je ustrezno, ali“
- 31) FCL.905.FI se spremeni:
- (a) točka (f) se nadomesti z naslednjim:
- „(f) ratinga za vleko, akrobatsko letenje ali, v primeru FI(S), za letenje v oblakih, če ima take privilegije in če je FI usposobljenemu FI v skladu s točko (i), dokazal, da je sposoben poučevanja za navedeni rating;“
- (b) uvodni stavek točke (g) se nadomesti z naslednjim:
- „(g) EIR ali IR v ustrezni kategoriji zrakoplovov, če je FI:“
- (c) v odstavku (3) točke (g) se točka (i) nadomesti z naslednjim:
- „(i) pri večmotornih letalih izpolnjuje zahteve za CRI za večmotorna letala;“
- (d) odstavek (2) točke (h) se nadomesti z naslednjim:
- „(2) pri helikopterjih zahteve iz FCL.910.TRI (c)(1) in predpogoje za tečaj usposabljanja TRI(H) iz FCL.915.TRI(d)(2);“
- 32) V FCL.910.FI se odstavek (3) točke (a) nadomesti z naslednjim:
- „(3) za ratinge za razred in tip za enomotorne zrakoplove z enim pilotom, razen za visoko zmogljiva kompleksna letala z enim pilotom, razširitev razreda ali skupine pri balonih in razširitev razreda pri jadralnih letalih;“
- 33) V FCL.915.FI se točka (e) nadomesti z naslednjim:
- „(e) za FI(S) opravi 100 ur letenja in 200 vzletov kot PIC na jadralnih letalih. Poleg tega kandidat, ki želi izvajati usposabljanje za letenje na TMG, opravi 30 ur letenja kot PIC na TMG in dodatno oceno usposobljenosti na TMG v skladu s FCL.935 s FI, usposobljenim v skladu s FCL.905.FI(i);“
- 34) V FCL.930.FI se odstavek (3) v točki (b) spremeni:
- (a) točka (v) se nadomesti z naslednjim:
- „(v) za FI(B) najmanj tri ure usposabljanja za letenje, vključno s tremi vzleti.“
- (b) drugi pododstavek odstavka (3) se nadomesti z naslednjim:
- „(4) Pri predložitvi vloge za potrdilo FI za drugo kategorijo zrakoplovov se pilotom, ki imajo ali so imeli potrdilo za FI(A), (H) ali (As), upošteva 55 ur pri zahtevi iz točke (b)(2)(i) ali 18 ur pri zahtevah iz točke (b)(2)(ii);“
- 35) V FCL.905.TRI se točka (a) po uvodnih besedah nadomesti z naslednjim:
- „(a) podaljšanje veljavnosti in obnovo EIR ali IR, pod pogojem da ima TRI veljaven IR;“

36) FCL.905.CRI se spremeni:

(a) V FCL.905.CRI se odstavek (1) v točki (a) nadomesti z naslednjim:

„(1) izdajo, podaljšanje veljavnosti in obnovo ratinga za razred ali tip za letala z enim pilotom, razen za kompleksna visoko zmogljiva letala z enim pilotom, če kandidat želi pridobiti privilegije za izvajanje operacij z enim pilotom;“

(b) doda se naslednja nova točka (c):

„(c) Kandidati za CRI za večmotorna letala, ki imajo potrdilo CRI za enomotorna letala, izpolnjujejo predpogoje za CRI, določene v FCL.915.CRI(a), ter zahteve iz FCL.930.CRI(a)(3) in FCL.935.“

37) V FCL.905.IRI se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) Privilegiji IRI so, da izvaja usposabljanje za izdajo, podaljšanje veljavnosti in obnovo EIR ali IR v ustrezni kategoriji zrakoplovov.“

38) V FCL.915.IRI se odstavek (2) točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(2) če je kandidat za IRI(A) za večmotorna letala, potem izpolnjuje zahteve iz odstavkov FCL.915.CRI(a), FCL.930.CRI in FCL.935;“

39) V FCL.905.SFI se odstavek (2) točke (d) nadomesti z naslednjim:

„(2) usposabljanje MCC, če ima SFI privilegije za usposabljanje za letenje na helikopterjih z več piloti.“

40) V FCL.915.MCCI se odstavek (1) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(1) za letala, zračne ladje in zrakoplove z navpičnim vzletanjem/pristajanjem 1 500 ur letenja kot pilot med operacijami z več piloti;“

41) FCL.940.MI se nadomesti z naslednjim:

„FCL.940.MI Veljavnost potrdila MI

Potrdilo MI velja, dokler velja potrdilo FI, TRI ali CRI.“

42) FCL.1015 se spremeni:

(a) v točki (b) se dodata naslednja odstavka (4) in (5):

„(4) predstavitev potrebe za pregled in uporabo elementov iz točke (3) med izvajanjem preizkusov praktične usposobljenosti, preverjanj strokovnosti ali ocen usposobljenosti kandidata, katerega pristojni organ ni isti kot tisti, ki je izdal potrdilo izpraševalca; in

(5) navodila, kako dobiti dostop do teh nacionalnih postopkov in zahtev drugih pristojnih organov, kadar je to potrebno.“

(b) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) Imetniki potrdila izpraševalca ne izvajajo preizkusov praktične usposobljenosti, preverjanj strokovnosti ali ocen usposobljenosti kandidata, katerega pristojni organ ni isti kot tisti, ki je izdal potrdilo izpraševalca, razen če so revidirali najnovejše razpoložljive podatke o ustreznih nacionalnih postopkih pristojnega organa vlagatelja.“

43) V FCL.1030 se odstavek (3) spremeni:

(a) doda se nova točka (iv):

„(iv) izjavo, da je izpraševalec pregledal in uporabil nacionalne postopke in zahteve pristojnega organa kandidata, če pristojni organ, odgovoren za kandidatovo licenco, ni isti kot tisti, ki je izdal potrdilo izpraševalca;“

(b) doda se nova točka (v):

„(v) izvod potrdila izpraševalca, ki navaja področje uporabe privilegijev, ki jih imajo kot izpraševalci pri preizkusih praktične usposobljenosti, preverjanjih strokovnosti ali oceni usposobljenosti kandidata, katerega pristojni organ ni isti kot tisti, ki je izdal potrdilo izpraševalca.“

44) FCL.1005.FE se spremeni:

(a) V točki (a), se doda odstavek (5):

„(5) preverjanj strokovnosti za podaljšanje veljavnosti in obnovo EIR, pod pogojem da je FE opravil 1 500 ur letenja kot pilot na letalu in da izpolnjuje zahteve iz FCL.1010.IRE(a)(2).“

(b) odstavek (3) točke (d) se nadomesti z naslednjim:

„(3) preizkusov praktične usposobljenosti za razširitev privilegijev iz SPL ali LAPL(S) na TMG, če je izpraševalec opravil 300 ur letenja kot pilot na jadralnih letalih ali jadralnih letalih z motorjem, vključno s 50 urami usposabljanja za letenje na TMG;

(4) preizkusov praktične usposobljenosti za rating za letenje v oblakih, pod pogojem da je izpraševalec opravil najmanj 200 ur letenja kot pilot na jadralnih letalih ali jadralnih letalih z motorjem, vključno z najmanj petimi urami ali 25 poleti usposabljanja za letenje za rating za letenje v oblakih ali najmanj deset ur usposabljanja za letenje za EIR ali IR(A).“

45) V FCL.1005.TRE se odstavek (2) točke (a) nadomesti z naslednjim:

„(2) preverjanje strokovnosti za podaljšanje veljavnosti ali obnovo ratingov za tip ter EIR in IR;“

46) V FCL.1010.TRE se točka (ii) v odstavku (5) točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(ii) imajo CPL(H) ali ATPL(H).“

47) V FCL.1005.CRE se v točki (b) doda naslednji odstavek (3):

„(3) podaljšanje veljavnosti in obnovo EIR, pod pogojem da je CRE opravil 1 500 ur letenja kot pilot na letalu in da izpolnjuje zahteve iz FCL.1010.IRE(a)(2).“

48) FCL.1005.IRE se nadomesti z naslednjim:

„FCL.1005.IRE IRE — Privilegiji

Privilegiji imetnika potrdila IRE so izvajanje preizkusov praktične usposobljenosti za izdajo in preverjanj strokovnosti za podaljšanje ali obnovo EIR ali IR.“

49) V delu FCL se dodatek 1 Priloge I spremeni:

(a) odstavek 3.2 se nadomesti z naslednjim:

„3.2. Kandidat uspešno opravi preizkuse teoretičnega znanja v skladu s tem poddelom za naslednje predmete v ustrezni kategoriji zrakoplovov:

021 — splošno znanje o zrakoplovih: osnovna konstrukcija in sistemi, elektronika, pogonski sistemi, reševalna oprema,

022 — splošno znanje o zrakoplovih: instrumenti,

032/034 — Zmogljivost, letal ali helikopterjev, kot je ustrezno,

070 — operativni postopki in

080 — principi letenja“

(b) odstavek 4.1 se nadomesti z naslednjim:

„4.1. Kandidatu za IR ali EIR, ki je uspešno opravil ustrezne teoretične preizkuse za CPL v isti kategoriji zrakoplovov, se v celoti prizna izpolnjevanje zahtev za teoretično znanje iz naslednjih predmetov:

— človeške zmogljivosti,

— meteorologija.“

50) V delu FCL se dodatek 3 Priloge I spremeni:

(a) v oddelku E se pod naslovom „SPLOŠNO“ v točki (d) odstavek 12 nadomesti z naslednjim:

„(d) šest ur letenja na večmotornem letalu, če se večmotorno letalo uporabi za preizkus praktične usposobljenosti.“

(b) V oddelku K se pod naslovom „SPLOŠNO“ v točki (a) odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„(a) opravi 155 ur letenja, vključno s 50 urami kot PIC na helikopterjih, od tega je deset ur preletov. Ure, ki jih opravi kot PIC v drugih kategorijah zrakoplovov, se lahko upoštevajo pri 155 urah letenja, kot je določeno v odstavku 11 oddelka K;“

51) V dodatku 5 k Prilogi I (del FCL) se pod naslovom SPLOŠNO odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Potrdilo o odobritvi tečaja usposabljanja za MPL lahko prejme samo ATO, ki pripada operatorju v komercialnem zračnem prevozu, certificiranem v skladu z delom ORO, ali ki sklene s takim operatorjem poseben dogovor. Do konca preusmeritvenega tečaja pri letalskem operatorju je licenca omejena na letenje pri navedenem operatorju.“

52) V delu FCL se dodatek 6 spremeni:

(a) oddelek A se spremeni:

(i) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kandidat za modularni tečaj za pridobitev IR(A), ima PPL(A) ali CPL(A). Kandidat za modularno proceduralno instrumentalno letenje, ki nima CPL(A), ima potrdilo o opravljenem modulu osnovnega instrumentalnega letenja.

ATO zagotovi, da je kandidat za tečaj za pridobitev IR(A) za večmotorna letala, ki nima ratinga za tip ali razred večmotornih letal, pred začetkom tečaja usposabljanja za letenje za pridobitev IR(A) opravi usposabljanje za večmotorna letala v skladu s poddelom H.“

(ii) odstavek 10.2 se nadomesti z naslednjim:

„10.2. Kandidatu, ki ima IR(H), se lahko celoten obseg usposabljanja iz predhodnih odstavkov sedem in osem skrajša na deset ur.“

(b) Vstavi se nov oddelek Aa:

„Aa IR(A) — Na sposobnosti temelječi modularni tečaj usposabljanja za letenje

SPLOŠNO

1. Cilj na sposobnosti temelječega modularnega tečaja usposabljanja za letenje je usposobiti imetnike PPL ali CPL za rating za instrumentalno letenje, pri čemer se upošteva predhodno usposabljanje za instrumentalno letenje in izkušnje. Zasnovan je tako, da zagotavlja raven strokovnosti, ki se zahteva za upravljanje letal v skladu s IFR in v IMC. Tečaj je kombinacija usposabljanja za instrumentalno letenje, ki ga zagotovi IRI(A) ali FI(A) s privilegijem za zagotavljanje usposabljanja za IR, ter usposabljanja za letenje pri ATO.
2. Kandidat za takšen na sposobnosti temelječ IR(A) ima PPL(A) ali CPL(A).
3. Teoretično usposabljanje se konča v 18 mesecih. Usposabljanje za instrumentalno letenje in preizkus praktične usposobljenosti se končata med obdobjem veljavnosti potrdila o opravljenih teoretičnih preizkusih.
4. Tečaj obsega:
 - (a) teoretično usposabljanje do ravni znanja, ki se zahteva za vpis IR(A);
 - (b) usposabljanje za instrumentalno letenje.

TEORETIČNO ZNANJE

5. Odobreni na sposobnosti temelječi modularni tečaj za IR(A) obsega najmanj 80 ur teoretičnega usposabljanja. Tečaj teoretičnega usposabljanja lahko zajema usposabljanje prek računalnika in elemente e-učenja. Zagotoviti je treba najmanjši obseg poučevanja v razredu, kot se zahteva v ORA.ATO.305.

USPOSABLJANJE ZA LETENJE

6. Metoda pridobivanja IR(A) na podlagi tega modularnega tečaja temelji na sposobnosti. Vendar pa mora kandidat izpolnjevati spodaj navedene minimalne zahteve. Za pridobitev zahtevanih sposobnosti se lahko zahteva dodatno usposabljanje.

- (a) Na sposobnosti temelječi modularni tečaj za IR(A) za enomotorna letala vključuje najmanj 40 ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem, od tega je lahko največ deset ur instrumentalnega letenja na FNPT I ali največ 25 ur na FFS ali na FNPT II. Največ pet ur instrumentalnega letenja na FNPT II ali FFS lahko poteka na FNPT I.

- (i) Kadar ima kandidat:

(A) opravljeno usposabljanje za instrumentalno letenje, ki ga je izvedel IRI(A) ali FI(A) s privilegijem za izvajanje usposabljanja za IR, ali

(B) opravljen predhodni čas letenja IFR kot PIC na letalih na podlagi ratinga, ki podeljuje privilegije za letenje po IFR in v IMC,

se te ure lahko upoštevajo pri zgoraj navedenih 40 urah do največ 30 ur.

- (ii) Kadar kandidat opravi predhodno instrumentalno letenje z inštruktorjem, ki ni določeno v (a)(i), se te ure lahko upoštevajo pri 40 urah do največ 15 ur.

- (iii) V vsakem primeru usposabljanje za letenje vključuje najmanj deset ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem v letalu pri ATO.

- (iv) Instrumentalno usposabljanje z inštruktorjem mora v celoti trajati najmanj 25 ur.

- (b) Na sposobnosti temelječi modularni tečaj za IR(A) za večmotorna letala vključuje najmanj 45 ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem, od tega je lahko največ deset ur instrumentalnega letenja na FNPT I ali največ 30 ur na FFS ali FNPT II. Največ pet ur instrumentalnega letenja na FNPT II ali FFS lahko poteka na FNPT I.

- (i) Kadar ima kandidat:

(A) opravljeno usposabljanje za instrumentalno letenje, ki ga je izvedel IRI(A) ali FI(A) s privilegijem za izvajanje usposabljanja za IR, ali

(B) opravljen predhodni čas letenja po IFR kot PIC na letalih na podlagi ratinga, ki daje privilegije za letenje po IFR in v IMC,

se te ure lahko upoštevajo pri zgoraj navedenih 45 urah do največ 35 ur.

- (ii) Kadar kandidat opravi predhodno instrumentalno letenje z inštruktorjem, ki ni določeno v (b)(i), se te ure lahko upoštevajo pri zahtevanih 45 urah do največ 15 ur.

- (iii) V vsakem primeru usposabljanje za letenje vključuje najmanj deset ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem v večmotornem letalu pri ATO.

- (iv) Instrumentalno usposabljanje z inštruktorjem mora v celoti trajati najmanj 25 ur, pri čemer se najmanj 15 ur opravi v večmotornem letalu.

- (c) Kandidat mora za določitev števila ur, ki jih je treba upoštevati, in za opredelitev potreb po usposabljanju, opraviti predhodno oceno pri ATO.

- (d) Opravljeno poučevanje instrumentalnega letenja, ki ga izvede IRI(A) ali FI(A) v skladu s točko (a)(i) ali (b)(i), se vpiše v posebno evidenco o usposabljanju, podpiše pa ga inštruktor.

7. Usposabljanje za letenje za na sposobnosti temelječem modularnem tečaju za IR(A) obsega:

- (a) postopke in manevre za osnovno instrumentalno letenje, ki vključujejo najmanj:
 - (i) osnovno instrumentalno letenje brez zunanjih vizualnih pokazateljev;
 - (ii) vodoravni let;
 - (iii) dviganje;
 - (iv) spuščanje;
 - (v) zavoje med vodoravnim letom, dviganjem in spuščanjem;
 - (vi) instrumentalni vzorec;
 - (vii) oster zavoj;
 - (viii) radionavigacijo;
 - (ix) izhod iz neobičajnih položajev;
 - (x) uporabo omejenega števila instrumentov in
 - (xi) prepoznavanje začetne in popolne porušitve vzgona ter izhod iz nje;
- (b) postopke pred letom za letenje po IFR, vključno z uporabo letalskega priročnika in ustrezne dokumentacije služb zračnega prometa pri pripravi načrta leta po IFR;
- (c) postopke in manevre za operacije IFR v običajnih in neobičajnih razmerah ter v sili, ki vključujejo najmanj:
 - (i) prehod iz vizualnega v instrumentalni let med vzletom;
 - (ii) standardne instrumentalne odhode in prihode;
 - (iii) postopke IFR na ruti;
 - (iv) postopke za čakanje;
 - (v) instrumentalne prilete na točno določen minimum;
 - (vi) postopke za neuspeli prilet in
 - (vii) pristanke, ki sledijo instrumentalnemu priletu, vključno s kroženjem;
- (d) manevre v zraku in posebne letalne značilnosti;
- (e) po potrebi upravljanje večmotornega letala med navedenimi nalogami, vključno z:
 - (i) upravljanjem letala izključno po instrumentih s simulirano odpovedjo enega motorja;
 - (ii) izključitvijo motorja in ponovnim zagonom (če zadnja naloga ne poteka na FFS ali FNPT II, jo je treba izvesti na varni višini).

8. Kandidatom za na sposobnosti temelječem modularnem tečaju za IR(A), ki imajo PPL ali CPL iz dela FCL, ki jo je v skladu z zahtevami iz Priloge 1 k Čikaški konvenciji izdala tretja država, se to lahko v celoti upošteva pri zahtevah za tečaj usposabljanja, navedenih v odstavku 4. Kandidat za izdajo IR(A):

- (a) uspešno opravi preizkus praktične usposobljenosti za IR(A) v skladu z dodatkom 7;
- (b) pri preizkusu praktične usposobljenosti dokaže izpraševalcu, da je dosegel ustrezno raven teoretičnega znanja o letalskem pravu, meteorologiji ter načrtovanju leta in zmogljivosti med letom (IR), in
- (c) opravi najmanj 50 ur letenja po IFR kot PIC na letalih.

PREDHODNA OCENA

9. Vsebinsko in trajanje predhodne ocene določi ATO na podlagi predhodnih izkušenj kandidata z instrumentalnim letenjem.

VEČMOTORNA LETALA

10. Imetnik IR(A) za enomotorna letala, ki ima tudi rating za tip ali razred večmotornih letal in želi prvič pridobiti IR(A) za večmotorna letala, opravi usposabljanje v ATO, ki obsega najmanj pet ur usposabljanja za instrumentalno letenje z inštruktorjem na večmotornih letalih, od katerih lahko tri ure potekajo na FF ali FNPT II, in preizkus praktične usposobljenosti .“

(c) Oddelek B se spremeni:

(i) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kandidat, ki se želi udeležiti modularnega tečaja IR(H), ima PPL(H) ali CPL(H) ali ATPL(H). Pred začetkom faze usposabljanja na zrakoplovu v okviru tečaja IR(H) ima kandidat rating za tip helikopterja, ki se uporabi med preizkusom praktične usposobljenosti za IR(H), ali na takem tipu opravi odobreno usposabljanje za rating za tip. Kandidat ima potrdilo o uspešno opravljenem usposabljanju za delo v MCC, če bo potekal preizkus praktične usposobljenosti med operacijami z več piloti.“

(ii) odstavek 9.2 se nadomesti z naslednjim:

„9.2. Kandidatu, ki ima IR(A), se lahko zahtevano usposabljanje skrajša za deset ur.“

(iii) vstavi se odstavek 9.3:

„9.3. Imetniku PPL(H) z vpisanim ratingom za nočno letenje na helikopterjih ali CPL(H) se lahko zahtevano število ur instrumentalnega letenja z inštruktorjem zmanjša za pet ur.“

53) V delu FCL se dodatek 9 Priloge I spremeni:

(a) v oddelku B se v točki (f) odstavka 5 točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) usposobljenost FFS ali FNPT II v skladu z ustreznimi zahtevami iz dela ARA in dela ORA;“

(b) Oddelek C se spremeni:

(i) uvodni stavek odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Uporabljajo se naslednje omejitve, določene ob upoštevanju turbulentnih razmer ter operativnih značilnosti in zmogljivosti uporabljenega helikopterja.“

(ii) v odstavku 10 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) usposobljenost FSTD v skladu z ustreznimi zahtevami iz dela ARA in dela ORA;“

(iii) v oddelku D se točka (a) odstavka 8 nadomesti z naslednjim:

„(a) ustreznost naprav za simulacijo letenja v skladu z ustreznimi zahtevami iz dela ARA in dela ORA;“

(iv) v oddelku E se v odstavku 8 uvodni stavek in točka (a) nadomestita z naslednjim:

„8. Za praktično usposabljanje in preizkus se uporabijo naprave za usposabljanje za letenje, če so vključene v tečaj usposabljanja za rating. Pri odobritvi tečaja se upoštevajo:

(a) ustreznost naprav za simulacijo letenja v skladu z ustreznimi zahtevami iz dela ARA in dela ORA;“

PRILOGA II

Priloga II k Uredbi (EU) št. 1178/2011 se spremeni:

1) V oddelku A „Letala“ se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) dokaže znanje ustreznih delov operativnih zahtev in dela FCL;“

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) izpolnjuje zahteve iz naslednje tabele:

Nacionalna licenca (ki jo ima)	Skupno število naletenih ur	Morebitne dodatne zahteve	Sprememba licence iz dela FCL in pogoji (če je ustrezno)	Preklic pogojev	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(A)	> 1 500 kot PIC na letalih z več piloti	Jih ni	ATPL(A)	Se ne uporablja	(a)
ATPL(A)	> 1 500 na letalih z več piloti	Jih ni	Kot v (c)(4)	Kot v (c)(5)	(b)
ATPL(A)	> 500 na letalih z več piloti	Dokazati znanje o načrtovanju leta in zmogljivosti med letom v skladu s FCL.515	ATPL(A) z ratingom za tip, omejenim na kopilota	Dokazati usposobljenost za delovanje kot PIC v skladu z dodatkom 9 k delu FCL	(c)
CPL/IR(A) in uspešno opravljen teoretični preizkus za ATPL ICAO v državi članici, ki je izdala licenco		(i) dokazati znanje za načrtovanje leta in zmogljivost v skladu s FCL.310 in FCL.615(b) (ii) izpolniti druge zahteve FCL.720.A(c)	CPL/IR(A) s priznanim teoretičnim znanjem za ATPL	Se ne uporablja	(d)
CPL/IR(A)	> 500 na letalih z več piloti ali med operacijami z več piloti na letalih z enim pilotom CS-23 kategorije regionalnih letal ali enakovrednih letal v skladu z ustreznimi zahtevami iz dela CAT in dela ORO za komercialni zračni prevoz	(i) uspešno opraviti preizkus znanja za ATPL(A) v državi članici, ki je izdala licenco (*) (ii) izpolniti druge zahteve FCL.720.A(c)	CPL/IR(A) s priznanim teoretičnim znanjem za ATPL	Se ne uporablja	(e)
CPL/IR(A)	< 500 kot PIC na letalih z enim pilotom	Dokazati znanje za načrtovanje leta in zmogljivost med letom za stopnjo CPL/IR	Kot 4(f)	Po pridobitvi ratinga za tip zrakoplovov z več piloti v skladu z delom FCL	(g)

Nacionalna licenca (ki jo ima)	Skupno število naletenih ur	Morebitne dodatne zahteve	Sprememba licence iz dela FCL in pogoji (če je ustrezno)	Preklic pogojev	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL(A)	> 500 kot PIC na letalih z enim pilotom	Rating za nočno letenje, če je ustrezno	CPL(A) z ratingi za tip/razred, omejenimi na letala z enim pilotom		(h)
CPL(A)	< 500 kot PIC na letalih z enim pilotom	(i) rating za nočno letenje, če je ustrezno; (ii) dokazati znanje o zmogljivosti med letom in o načrtovanju leta v skladu s FCL.310	kot 4(h)		(i)
PPL/IR(A)	≥ 75 v skladu z IFR		PPL/IR(A) (IR omejen na PPL)	Dokazati znanje o zmogljivosti med letom in o načrtovanju leta v skladu s FCL.615(b)	(j)
PPL(A)	≥ 70 na letalih	Dokazati znanje o uporabi radionavigacijskih sredstev	PPL(A)		(k)

(*) Imetniki licence CPL, ki že imajo rating za tip za letalo z več piloti, ne opravljajo preizkusa teoretičnega znanja za licenco ATPL(A), če še naprej upravljajo enak tip letala, vendar se jim teoretično znanje za ATPL(A) ne upošteva za licenco iz dela FCL. Če zahtevajo rating za tip drugih letal z več piloti, izpolnjujejo zahtevo iz stolpca 3, vrstica (e)(i) v zgornji tabeli."

2) V oddelku B „Helikopterji“ se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) dokaže znanje ustreznih delov operativnih zahtev in dela FCL;“

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) izpolnjuje zahteve iz naslednje tabele:

Nacionalna licenca, ki jo ima	Skupno število naletenih ur	Morebitne dodatne zahteve	Sprememba licence iz dela FCL in pogoji (če je ustrezno)	Preklic pogojev	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) z veljavnim IR(H)	> 1 000 kot PIC na helikopterjih z več piloti	Jih ni	ATPL(H) in IR	Se ne uporablja	(a)
ATPL(H) brez privi- legijev IR(H)	> 1 000 kot PIC na helikopterjih z več piloti	Jih ni	ATPL(H)		(b)

Nacionalna licenca, ki jo ima	Skupno število naletenih ur	Morebitne dodatne zahteve	Sprememba licence iz dela FCL in pogoji (če je ustrezno)	Preklic pogojev	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ATPL(H) z veljavnim IR(H)	> 1 000 na helikopterjih z več piloti	Jih ni	ATPL(H) in IR z ratingom za tip, omejenim na kopilota	Dokazati usposobljenost za delovanje kot PIC v skladu z dodatkom 9 k delu FCL	(c)
ATPL(H) brez privi- legijev IR(H)	> 1 000 na helikopterjih z več piloti	Jih ni	ATPL(H) z ratingom za tip, omejenim na kopilota	Dokazati usposobljenost za delovanje kot PIC v skladu z dodatkom 9 k delu FCL	(d)
ATPL(H) z veljavnim IR(H)	> 500 na helikopterjih z več piloti	Dokazati znanje o načrtovanju leta in o zmogljivosti med letom v skladu s FCL.515 in FCL.615(b)	Kot (4)(c)	Kot (5)(c)	(e)
ATPL(H) brez privi- legijev IR(H)	> 500 na helikopterjih z več piloti	Kot (3)(e)	Kot (4)(d)	Kot (5)(d)	(f)
CPL/IR(H) in uspešno opravljen teoretični preizkus ICAO za ATPL(H) v državi članici, ki je izdala licenco		(i) dokazati znanje o načrtovanju leta in o zmogljivosti med letom v skladu s FCL.310 in FCL.615(b); (ii) izpolnjevanje drugih zahtev iz FCL.720.H(b)	CPL/IR(H) z upoštevanjem teoretičnega preizkusa ICAO za ATPL(H), če se oceni, da je teoretični preizkus na ravni ATPL iz dela FCL	Se ne uporablja	(g)
CPL/IR(H)	> 500 ur na helikopterjih z več piloti	(i) uspešno opraviti teoretični preizkus za ATPL(H) iz dela FCL v državi članici, ki je izdala licenco (*) (ii) izpolnjevanje drugih zahtev iz FCL.720.H(b)	CPL/IR(H) z upoštevanjem teoretičnega znanja za ATPL(H) iz dela FCL	Se ne uporablja	(h)

Nacionalna licenca, ki jo ima	Skupno število naletenih ur	Morebitne dodatne zahteve	Sprememba licence iz dela FCL in pogoji (če je ustrezno)	Preklic pogojev	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
CPL/IR(H)	> 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom	Jih ni	CPL/IR(H) z ratingi za tip, omejenimi na helikopterje z enim pilotom	Pridobitev ratinga za tip z več piloti v skladu z delom FCL	(i)
CPL/IR(H)	< 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom	Dokazati znanje o načrtovanju leta in o zmogljivosti med letom v skladu s FCL.310 in FCL.615(b)	Kot 4(i)		(j)
CPL(H)	> 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom	Rating za nočno letenje	CPL(H) z ratingi za tip, omejenimi na helikopterje z enim pilotom		(k)
CPL(H)	< 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom	Rating za nočno letenje; dokazati znanje o zmogljivosti med letom in načrtovanju leta v skladu s FCL.310	Kot 4(k)		(l)
CPL(H) brez ratinga za nočno lete- nje	> 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom		Kot (4)(k) in omejeno na dnevne operacije po pravilih VFR	Po pridobitvi ratinga za tip z več piloti v skladu z delom FCL in ratinga za nočno letenje	(m)
CPL(H) brez ratinga za nočno lete- nje	< 500 kot PIC na helikopterjih z enim pilotom	Dokazati znanje o načrtovanju leta in zmogljivosti med letom v skladu s FCL.310	Kot (4)(k) in omejeno na dnevne operacije po pravilih VFR		(n)
PPL/IR(H)	≥ 75 v skladu z IFR		PPL/IR(H) (IR, omejen na PPL)	Dokazati znanje o zmogljivosti med letom in načrtovanju leta v skladu s FCL.615(b)	(o)
PPL(H)	≥ 75 na helikopterjih	dokazati znanje o uporabi radionavigacijskih sredstev	PPL(H)		(p)

(*) Imetniki CPL, ki že imajo rating za tip za helikopter z več piloti, ne opravljajo preizkusa teoretičnega znanja za ATPL(H), če še naprej upravljajo enak tip helikopterja, vendar se jim teoretično znanje za ATPL(H) ne upošteva za licenco iz dela FCL. Če zahtevajo rating za tip drugih helikopterjev z več piloti, morajo izpolnjevati zahtevo iz vrstice (h)(i) stolpca 3 tabele.“

PRILOGA III

Priloga III k Uredbi (EU) št. 1178/2011 se spremeni:

1) Oddelek A. „Potrditev licenc“ se spremeni:

(a) odstavek (1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Pilotsko licenco, ki jo je izdala tretja država v skladu z zahtevami iz Priloge 1 k Čikaški konvenciji, lahko potrdi pristojni organ države članice.

Piloti oddajo vlogo pri pristojnem organu države članice, v kateri prebivajo ali imajo sedež. Če ne prebivajo na ozemlju države članice, piloti oddajo vlogo pristojnemu organu države članice, v kateri ima operator sedež podjetja, za katerega letijo ali bodo leteli, ali kjer je registrirano letalo, na katerem letijo ali nameravajo leteti.“

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) točki (b) in (c) se nadomestita z naslednjim:

„(b) dokaže pridobljeno znanje iz ustreznih delov operativnih zahtev in dela FCL;

(c) dokažejo pridobljeno jezikovno znanje v skladu s FCL.055;“

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) pri letalih izpolnjuje zahteve glede izkušenj iz naslednje tabele:

Licenca (ki jo ima)	Skupno število naletenih ur	Privilegiji	
(1)	(2)	(3)	
ATPL(A)	> 1 500 ur kot PIC na letalih z več piloti	Kot PIC na letalih z več piloti v komercialnem zračnem prevozu	(a)
ATPL(A) ali CPL(A)/IR (*)	> 1 500 ur kot PIC ali kopilot na letalih z več piloti v skladu z operativnimi zahtevami	Kot kopilot na letalih z več piloti v komercialnem zračnem prevozu	(b)
CPL(A)/IR	> 1 000 ur kot PIC v komercialnem zračnem prevozu po pridobitvi IR	Kot PIC na letalih z enim pilotom v komercialnem zračnem prevozu	(c)
CPL(A)/IR	> 1 000 ur kot PIC ali kopilot na letalih z enim pilotom v skladu z operativnimi zahtevami	Kot kopilot na letalih z enim pilotom v komercialnem zračnem prevozu v skladu z operativnimi zahtevami	(d)
ATPL(A), CPL (A)/IR, CPL(A)	> 700 ur na letalih, razen na TMG, vključno z 200 urami v vlogi, za katero prosi za potrditev, in 50 urami v navedeni vlogi v zadnjih 12 mesecih	Izvajanje privilegijev na letalih med operacijami, ki niso komercialni zračni prevoz	(e)
CPL(A)	> 1 500 ur kot PIC v komercialnem zračnem prevozu, vključno s 500 urami operacij na vodnem letalu	Kot PIC na letalih z enim pilotom v komercialnem zračnem prevozu	(f)

(*) Imetniki CPL(A)/IR za letala z več piloti pred potrditvijo dokažejo raven znanja, ki ustreza preizkusu ICAO za ATPL(A).“

(c) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) dokažejo pridobljeno jezikovno znanje v skladu s FCL.055;“

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) imajo najmanj 100 ur instrumentalnega naleta kot PIC na zrakoplovu ustrezne kategorije.“

(d) v odstavku 6 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) je neposredno ali posredno zaposlen pri proizvajalcu zrakoplovov.“

2) V oddelku B. „SPREMEMBA LICENC“ se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. PPL/BPL/SPL, CPL ali ATPL, ki jih je izdala tretja država v skladu z zahtevami Priloge 1 k Čikaški konvenciji, lahko pristojni organ države članice spremeni v PPL/BPL/SPL iz dela FCL z ratingom za razred ali tip z enim pilotom.“

PRILOGA IV

Priloga IV k Uredbi (EU) št. 1178/2011 se spremeni:

1) V oddelku II poddela FCL v ARA.FCL.205 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Pristojni organ vodi seznam izpraševalcev, ki jih je certificiral. Na seznamu, ki ga objavi in posodablja pristojni organ, so navedeni privilegiji izpraševalcev.“

2) V oddelku II dela FCL se poddel ARA.FCL.210 nadomesti z naslednjim:

„ARA.FCL.210 Informacije za izpraševalce

- (a) Pristojni organ obvesti Agencijo o nacionalnih upravnih postopkih, zahtevah za varstvo osebnih podatkov, odgovornosti, nezgodnem zavarovanju in pristojbinah, ki veljajo na njenem ozemlju, te podatke pa izpraševalci uporabijo pri izvajanju preizkusov praktične usposobljenosti, preverjanju strokovnosti ali oceni usposobljenosti kandidata, katerega pristojni organ ni isti kot tisti, ki je izdal potrdilo izpraševalca.
- (b) Agencija informacije, ki jih prejme od pristojnih organov, objavi v obliki, ki jo sama določi, da bi spodbudila širjenje teh informacij in lažji dostop do njih.
- (c) Pristojni organ lahko zagotovi izpraševalcem, ki jih je certificiral, in izpraševalcem, ki so jih certificirali drugi pristojni organi in izvajajo svoje privilegije na njihovem ozemlju, varnostna merila, ki se upoštevajo med izvajanjem preizkusov praktične usposobljenosti in med preverjanji strokovnosti na zrakoplovu.“

3) PODEDEL MED se spremeni:

(a) V oddelku I se ARA.MED.130 nadomesti z naslednjim:

„ARA.MED.130 Oblika zdravniškega spričevala

Zdravniško spričevalo je v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) Vsebinska

- (1) država, v kateri je bila licenca pilota izdana ali je bilo zanj zaproseno (I);
- (2) razred zdravniškega spričevala (II);
- (3) številka spričevala, ki se začne s kodo ZN države, v kateri je bila izdana licenca pilota ali je bilo zanj zaproseno, in ki ji sledi koda, sestavljena iz arabskih števil in/ali črk v latinici (III);
- (4) ime imetnika (IV);
- (5) državljanstvo imetnika (VI);
- (6) datum rojstva imetnika: (dd/mm/llll) (XIV);
- (7) podpis imetnika (VII);
- (8) omejitev oziroma omejitve (XIII);
- (9) datum poteka veljavnosti zdravniškega spričevala (IX) za:
 - (i) razred 1 komercialnih operacij z enim pilotom za prevoz potnikov,
 - (ii) razred 1 drugih komercialnih operacij,
 - (iii) razred 2,
 - (iv) LAPL.
- (10) datum zdravniškega pregleda;
- (11) datum zadnjega elektrokardiograma;
- (12) datum zadnjega avdiograma;
- (13) datum izdaje in podpis AME ali zdravstvenega ocenjevalca, ki je izdal spričevalo. V to polje se lahko doda GMP, če je pristojen za izdajanje zdravniških spričeval v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri je licenca izdana;
- (14) pečat ali žig (XI).

- (b) Material: razen v primeru LAPL, ki jo izda GMP, papir ali drug uporabljeni material preprečuje oziroma takoj pokaže morebitne spremembe ali izbrise. Vse vpise na obrazec ali izbrise z njega jasno dovoli organ, ki je izdal licenco.
 - (c) Jezik: spričevala se napišejo v nacionalnem jeziku oziroma jezikih ter v angleščini in drugih jezikih, ustreznih po mnenju organa izdajatelja licence.
 - (d) Vsi datumi v zdravniškem spričevalu se napišejo v obliki dd/mm/llll.“
- (b) V oddelku II, ARA.MED.200 „Zdravniki letalske medicine (AME)“ se točka (b) nadomesti z naslednjim:
- „(b) Ko se pristojni organ prepriča, da AME izpolnjuje veljavne zahteve, izda, podaljša veljavnost, obnovi ali spremeni certifikat AME za največ tri leta, pri čemer uporabi obrazec iz Dodatka VII k temu delu.“
- 4) V Dodatku II „Standardni obrazec EASA za potrdila kabinskega osebja“ se del „Navodila“ spremeni:
- (a) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:
 - „(a) Potrdilo kabinskega osebja vsebuje vse točke z obrazca EASA 142, in sicer v skladu s točkami 1 do 12, kot so navedene in opisane spodaj.
 - (b) Velikost je bodisi 105 mm x 74 mm (ena osmina formata A4) bodisi 85 mm x 54 mm, uporabljeni material pa preprečuje oziroma takoj pokaže morebitne spremembe ali izbrise.“
 - (b) Točka (8) se nadomesti z naslednjim:

„Točka 8: Vpišejo se identifikacijski podatki pristojnega organa države članice, v kateri je bilo potrdilo izdano, pri čemer se navedeta polno ime pristojnega organa in poštni naslov ter doda uradni pečat, žig ali logotip, kot je ustrezno.“
 - (c) Prvi stavek točke 9 se nadomesti z naslednjim:

„Če je pristojni organ izdajatelj, se vpiše „pristojni organ“ ter doda uradni pečat, žig ali logotip.“
- 5) Dodatek V „CERTIFIKAT CENTRA LETALSKE MEDICINE (AeMC)“ se nadomesti z naslednjim:

„Dodatek V PRILOGE VI K DELU ARA

CERTIFIKAT CENTRA LETALSKE MEDICINE

Evropska Unija ⁽¹⁾

Pristojni organ

CERTIFIKAT CENTRA LETALSKE MEDICINE

SKLIC:

V skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 1178/2011 in pod spodaj opredeljenimi pogoji [pristojni organ] potrjuje

[IME ORGANIZACIJE]

[NASLOV ORGANIZACIJE]

kot certificirani zdravstveni center letalske medicine iz dela ORA s privilegiji in obsegom dejavnosti, navedenimi v priloženih pogoji potrditve.

POGOJI:

1. Ta certifikat je omejen na to, kar je navedeno v oddelku v zvezi z obsegom potrditve iz priročnika potrjene organizacije.
2. Ta certifikat mora biti usklajen s postopki iz dokumentacije organizacije, kot je zahtevano v delu ORA.
3. Ta certifikat ostane veljaven, če so izpolnjene zahteve iz dela ORA, razen če se predčasno prekine, nadomesti, začasno razveljavi ali prekliče.

Datum izdaje Podpis:

⁽¹⁾ 'Evropska unija' se črta za države nečlanice EU.
Obrazec EASA 146, 1. izdaja“

6) Vsebina dodatka VI se črta in se nadomesti z naslednjim:

„(PRAZNA STRAN)“

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 246/2014**z dne 13. marca 2014****o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede umika nekaterih aromatičnih snovi s seznama Unije****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

- (3) Navedeni seznam se lahko posodablja v skladu s skupnim postopkom iz člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1331/2008 na pobudo Komisije ali na podlagi zahtevka, ki ga vloži država članica ali zainteresirana stran.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

- (4) Del A seznama Unije vsebuje določeno število snovi, za katere Evropska agencija za varnost hrane ni dokončala ocene ali pa je zahtevala predložitev dodatnih znanstvenih podatkov za dokončanje ocene. Osebe, pristojne za dajanje aromatičnih snovi v promet, so zdaj umaknile svoje zahtevke za 19 navedenih snovi. Zato bi bilo treba navedene aromatične snovi umakniti s seznama Unije.

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 11(3) Uredbe,

- (5) Del A Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila ⁽²⁾ ter zlasti člena 7(4) Uredbe,

- (6) V skladu s členom 30 Uredbe (ES) št. 1334/2008 se aromatične snovi, ki niso vključene na seznam Unije, lahko kot take dajejo v promet in uporabljajo v ali na živilih do 22. oktobra 2014. Ker so aromatične snovi v državah članicah že v prometu in da se zagotovi nemoten prehod k postopku odobritve Unije, so bili v Uredbi Komisije (EU) št. 873/2012 ⁽⁴⁾ določeni prehodni ukrepi za živila, ki vsebujejo navedene snovi.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 določa seznam Unije z aromami in izvornimi snovmi za uporabo v in na živilih ter pogoje njihove uporabe.

- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

- (2) Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 872/2012 ⁽³⁾ je bil sprejet seznam aromatičnih snovi, ki se je vključil v del A Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008.

Člen 1

Del A Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 34.

⁽²⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 1.

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 872/2012 z dne 1. oktobra 2012 o sprejetju seznama aromatičnih snovi iz Uredbe (ES) št. 2232/96 Evropskega parlamenta in Sveta, njegovi uveljavitvi v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 1565/2000 in Odločbe Komisije 1999/217/ES (UL L 267, 2.10.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) št. 873/2012 z dne 1. oktobra 2012 o prehodnih ukrepih glede seznama Unije z aromami in izvornimi snovmi iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 267, 2.10.2012, str. 162).

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

V delu A Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 se črtajo naslednji vnosi:

„01.015	vinilbenzen	100-42-5		11022			1	EFSA
02.122	p-menta-1,8(10)-dien-9-ol	3269-90-7					2	EFSA
09.809	p-menta-1,8(10)-dien-9-il acetat	15111-97-4		10743			2	EFSA
12.114	dietil trisulfid	3600-24-6	1701	11451			4	EFSA
12.120	2,8-epitio-p-mentan	68398-18-5	1685				4	EFSA
12.159	metil metantiosulfonat	2949-92-0		11520			3	EFSA
12.256	etil propil trisulfid	31499-70-4	1695				4	EFSA
12.272	propil propantiosulfonat	1113-13-9	1702				3	EFSA
13.029	2,5-dimetilfuran	625-86-5	1488	2208			3	EFSA
13.030	2-metilfuran	534-22-5	1487	2209			3	EFSA
13.092	2-etilfuran	3208-16-0	1489	11706			3	EFSA
14.145	pirol-2-karbaldehid	1003-29-8		11393			4	EFSA
14.163	1-metilpirol-2-karboksaldehid	1192-58-1					4	EFSA
14.169	1-til-2-pirolekarboksaldehid	2167-14-8					4	EFSA
15.064	2,5-dimetiltiofen	638-02-8					4	EFSA
15.072	2-etiltiofen	872-55-9		11614			4	EFSA
15.091	2-metiltiofen	554-14-3		11631			4	EFSA
15.092	3-metiltiofen	616-44-4		11632			4	EFSA
16.124	(1R,2S,5R)-N-ciklopropil-5-metil-2-izopropil cikloheksankarboksamid	73435-61-7					1	EFSA“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 247/2014**z dne 13. marca 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga

določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	73,3
	TN	108,4
	TR	104,7
	ZZ	95,5
0707 00 05	EG	182,1
	MA	182,1
	TR	152,6
	ZZ	172,3
0709 91 00	EG	45,1
	ZZ	45,1
0709 93 10	MA	40,6
	TR	87,7
	ZZ	64,2
0805 10 20	EG	49,2
	IL	66,9
	MA	46,5
	TN	51,1
	TR	56,3
	ZA	62,4
	ZZ	55,4
0805 50 10	TR	69,1
	ZZ	69,1
0808 10 80	CL	132,6
	CN	58,1
	MK	32,3
	US	189,7
	ZZ	103,2
0808 30 90	AR	101,7
	CL	144,6
	TR	158,2
	US	211,0
	ZA	98,1
	ZZ	142,7

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 12. marca 2014

o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z afriško prašičjo kugo na Poljskem

(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 1657)

(Besedilo v poljskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2014/134/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

prašičjo kugo. Člen 15 Direktive 2002/60/ES določa, da se po potrditvi enega ali več primerov afriške prašičje kuge pri divjih prašičih vzpostavi okuženo območje.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/662/EGS z dne 11. decembra 1989 o veterinarskih pregledih v trgovini znotraj Skupnosti glede na vzpostavitev notranjega trga ⁽¹⁾ in zlasti člena 9(4) Direktive,

- (4) Poljska je obvestila Komisijo o trenutnem stanju glede afriške prašičje kuge na svojem ozemlju ter v skladu s členom 15 Direktive 2002/60/ES vzpostavila okuženo območje, na katerem se uporabljajo ukrepi iz členov 15 in 16 navedene direktive.

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ⁽²⁾, ter zlasti člena 10(4) Direktive,

- (5) Da bi preprečili kakršne koli nepotrebne motnje za trgovino v Uniji in se izognili tveganju, da tretje države sprejmejo neupravičene omejitve trgovanja, je treba v sodelovanju z zadevno državo članico pripraviti seznam Unije z afriško prašičjo kugo okuženih območij na Poljskem.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Afriška prašičja kuga je nalezljiva virusna bolezen pri populacijah domačih in divjih prašičev ter lahko resno vpliva na donosnost prašičereje, kar povzroča motnje v trgovini znotraj Unije in pri izvozu v tretje države.

- (6) Zato bi bilo treba v skladu s členom 15 Direktive 2002/60/ES v Prilogi k temu sklepu navesti okužena območja na Poljskem in določiti trajanje navedene regionalizacije.

- (2) V primeru izbruha afriške prašičje kuge obstaja tveganje, da se povzročitelj bolezni razširi na druga gospodarstva s prašiči in divje prašiče. Zato se lahko s trgovino z živimi prašiči ali njihovimi proizvodi razširi tudi iz ene države članice v drugo državo članico in v tretje države.

- (7) Izvedbeni sklep Komisije 2014/100/EU ⁽⁴⁾ bi bilo treba potrditi po posvetovanju s Stalnim odborom za prehranjevalno verigo in zdravje živali.

- (3) Direktiva Sveta 2002/60/ES ⁽³⁾ določa minimalne ukrepe, ki jih je treba uporabljati v Uniji za nadzor nad afriško

- (8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

⁽¹⁾ UL L 395, 30.12.1989, str. 13.

⁽²⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 2002/60/ES z dne 27. junija 2002 o določitvi posebnih ukrepov za nadzor nad afriško prašičjo kugo in o spremembi Direktive 92/119/EGS v zvezi z nalezljivo ohromelostjo prašičev in afriško prašičjo kugo (UL L 192, 20.7.2002, str. 27).

⁽⁴⁾ Izvedbeni sklep Komisije 2014/100/EU z dne 18. februarja 2014 o nekaterih zaščitnih ukrepih v zvezi z afriško prašičjo kugo na Poljskem (UL L 50, 20.2.2014, str. 35).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Poljska zagotovi, da okuženo območje, vzpostavljeno v skladu s členom 15 Direktive 2002/60/ES, zajema vsaj območja iz Priloge k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep se uporablja do 30. aprila 2014.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na Republiko Poljsko.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Tonio BORG
Član Komisije

PRILOGA

OKUŽENO OBMOČJE

Naslednja območja v Republici Poljski:

- v Podlaškem vojvodstvu: poviat sejneński; poviat augustowski; občine Płaska, Lipsk in Sztabin; poviat sokólski; poviat białostocki; občine Czarna Białostocka, Supraśl, Zabłudów, Michałowo in Gródek; ter poviat hajnowski, poviat bielski in poviat siemiatycki;
 - v Mazovijskem vojvodstvu: poviat łosicki;
 - v Lublinskem vojvodstvu: poviat bialski, poviat Biała Podlaska in poviat włodawski.
-

PRIPOROČILA

PRIPOROČILO KOMISIJE

z dne 12. marca 2014

o novem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti

(Besedilo velja za EGP)

(2014/135/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Cilj tega priporočila je zagotoviti, da imajo podjetja v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, ne glede na svoj geografski položaj v Uniji dostop do nacionalnih insolvenčnih okvirov, ki jim omogočajo prestrukturiranje v zgodnji fazi, da bi preprečili njihovo plačilno nesposobnost in tako povečali njihovo skupno vrednost za upnike, zaposlene, lastnike in gospodarstvo kot celoto. Poleg tega si priporočilo prizadeva dati drugo priložnost vsem poštenim podjetnikom v Uniji, ki so doživeli neuspeh.

(2) Nacionalna pravila glede insolventnosti se zelo razlikujejo glede na obseg postopkov, ki so na razpolago dolžnikom v finančnih težavah, da prestrukturirajo svoje dejavnosti. V nekaterih državah članicah je obseg teh postopkov omejen, tako da se podjetja lahko prestrukturirajo šele razmeroma pozno, že v okviru formalnega postopka v primeru insolventnosti. V drugih državah članicah je prestrukturiranje sicer mogoče že prej, vendar postopki niso tako učinkoviti, kot bi lahko bili, oziroma so povezani z različnimi stopnjami formalnosti, zlasti v zvezi z uporabo izvensodnih postopkov.

(3) Tudi nacionalna pravila, ki podjetnikom dajejo drugo priložnost, zlasti z odobritvijo odpusta dolgov, nastalih pri njihovem poslovanju, se med seboj razlikujejo tako po dolžini preizkusnega obdobja za odpust dolgov kot po pogojih, pod katerimi ga je mogoče odobriti.

(4) Razlike med nacionalnimi okviri prestrukturiranja in med nacionalnimi pravili, ki poštenim podjetnikom dajejo drugo priložnost, povzročajo večje stroške in negotovost

pri ocenjevanju tveganj ob vlaganjih v drugih državah članicah in razdrobijo pogoje dostopa do posojil, tako da so njihov rezultat različne stopnje poplčila upnikov. Zaradi takih razlik je oteženo oblikovanje in sprejemanje doslednih načrtov za prestrukturiranje za čezmejne skupine družb. Splošneje gledano neskladja lahko odvrta-čajo podjetja, ki želijo ustanoviti sedež v različnih državah članicah.

(5) Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 ⁽¹⁾ obravnava samo vprašanja sodne pristojnosti, priznavanja in izvrševanja, prava, ki se uporablja na tem področju, in sodelovanja pri čezmejnih postopkih v primeru insolventnosti. Predlog Komisije za spremembo navedene uredbe ⁽²⁾ bi moral razširiti področje uporabe uredbe na preventivne postopke, ki spodbujajo sanacijo rentabilnih dolžnikov in podjetnikom dajejo drugo priložnost. Vendar pa predlagana sprememba ne odpravlja razlik med takimi postopki v nacionalni zakonodaji.

(6) Evropski parlament je 15. novembra 2011 sprejel resolucijo ⁽³⁾ o postopkih v primeru insolventnosti. Zajemala je priporočila za uskladev nekaterih vidikov nacionalnega insolvenčnega prava, vključno s pogoji za oblikovanje načrtov za prestrukturiranje ter njihovimi učinki in vsebino.

(7) Komisija si je v svojem sporočilu Akt za enotni trg II ⁽⁴⁾ z dne 3. oktobra 2012 kot ključni ukrep zadala nalogo, da bo posodobila pravila Unije v primeru insolventnosti, da bi olajšala preživetje podjetij in dala drugo priložnost podjetnikom. V ta namen je Komisija napovedala, da bo proučila, kako bi bilo mogoče učinkovitost nacionalnih insolvenčnih zakonodaj še izboljšati, da bi ustvarili enake konkurenčne pogoje za podjetja, podjetnike in zasebna podjetja na notranjem trgu.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti (UL L 160, 30.6.2000, str. 1).

⁽²⁾ COM(2012) 744 final.

⁽³⁾ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. novembra 2011 s priporočili Komisiji o postopkih v primeru insolventnosti v okviru prava družb EU, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 final.

- (8) Sporočilo Komisije z dne 12. decembra 2012 o novem evropskem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti ⁽¹⁾ izpostavlja nekatera področja, na katerih razlike med nacionalnimi insolvenčnimi zakonodajami lahko zavirajo vzpostavitev učinkovitega notranjega trga. V njem je zapisano, da bi vzpostavitev enotnih konkurenčnih pogojev na teh področjih povečala zaupanje podjetij, podjetnikov in zasebnikov v sisteme drugih držav članic ter spodbudila naložbe.
- (9) Komisija je 9. januarja 2013 sprejela akcijski načrt Podjetništvo 2020 ⁽²⁾, ki države članice med drugim poziva, naj do leta 2013 poštenim podjetnikom, če je le mogoče, preizkusno dobo za odpust dolgov in poravnavo dolgov po možnosti omejijo na največ tri leta po stečaju ter podjetjem ponudijo podporne storitve za prestrukturiranje v zgodnji fazi, svetovanje za preprečitev stečaja ter podporo malim in srednjim podjetjem za prestrukturiranje in ponoven zagon.
- (10) Nekaterе države članice trenutno izvajajo preglede nacionalnega insolvenčnega prava, da bi izboljšale okvir za reševanje podjetij in druge priložnosti za podjetnike. Zato je primerno spodbuditi skladnost teh in morebitnih prihodnjih nacionalnih pobud, da bi okrepili delovanje notranjega trga.
- (11) Spodbuditi je treba večjo skladnost med nacionalnimi insolvenčnimi okviri in tako zmanjšati razlike in neučinkovitosti, ki ovirajo zgodnje prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, in zagotavljanje druge priložnosti poštenim podjetnikom. To bi zmanjšalo stroške prestrukturiranja tako za dolžnike kot za upnike. Večja skladnost in izboljšana učinkovitost teh nacionalnih pravil glede insolventnosti bi povečala donose vseh vrst upnikov in vlagateljev ter spodbudila čezmejna vlaganja. Povečanje skladnosti bi poleg tega olajšala prestrukturiranje skupin podjetij, ne glede na to, kje v Uniji imajo sedeže njihovi člani.
- (12) Odpravljanje ovir za učinkovito prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, poleg tega prispeva k ohranjanju delovnih mest ter koristi širšemu gospodarstvu. Olajšanje dostopa do druge priložnosti za podjetnike bi pomagala tudi povečati delež samozaposlitev v državah članicah. Učinkoviti insolvenčni okviri bi zagotavljali boljšo oceno tveganj, povezanih z odločitvami o dajanju in najemanju posojil, in olajšali prilaganje prekomerno zadolženih podjetij, kar bi zmanjšalo ekonomske in socialne stroške v procesu njihovega razdolževanja.
- (13) Malim in srednjim podjetjem bi bolj usklajen pristop na ravni Unije koristil, saj nimajo potrebnih virov za pokrivanje visokih stroškov prestrukturiranja in v nekaterih državah članicah uporabljajo učinkovitejše postopke prestrukturiranja.
- (14) Za učinkovit okvir prestrukturiranja podjetij, sposobnih preživetja, so zainteresirani tudi davčni organi. Pri izvajanju tega priporočila bi morale imeti države članice možnost, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev pobiranja in izterjave prihodkov od davkov ob spoštovanju splošnih načel davčne pravičnosti ter da sprejmejo učinkovite ukrepe v primeru davčnih goljufij, utaj ali zlorab.
- (15) S področja uporabe tega priporočila je ustrezno izključiti zavarovalnice, kreditne institucije in investicijska podjetja ter kolektivne naložbene podjeme, centralne nasprotnе stranke, centralne depotne družbe in druge finančne institucije, za katere veljajo posebni okviri sanacije in reševanja, pri čemer imajo nacionalni nadzorni organi široka pooblastila za intervencijo. Prav tako v področju uporabe tega priporočila nista zajeta prezadolženost potrošnikov in osebni stečaj, vendar bi bilo priporočljivo, da bi države članice proučile možnosti za uporabo teh priporočil tudi pri potrošnikih, saj nekatera načela, ki jih upošteva to priporočilo, morda zadevajo tudi njih.
- (16) Okvir prestrukturiranja bi moral dolžnikom omogočiti, da se svojih finančnih težav lotijo v zgodnji fazi, ko je še mogoče preprečiti njihovo plačilno nesposobnost in zagotoviti nadaljevanje njihovega poslovanja. Vendar pa mora v izogib morebitnim tveganjem zlorabe postopka obstajati verjetnost, da bodo dolžnikove finančne težave povzročile njegovo plačilno nesposobnost ter da načrt za prestrukturiranje lahko prepreči dolžnikovo plačilno nesposobnost in zagotovi sposobnost podjetja za preživetje.
- (17) Za večjo učinkovitost ter zmanjšanje zamud in stroškov bi morali nacionalni okviri preventivnega prestrukturiranja vključevati prožne postopke, v katerih so sodne formalnosti omejene na primere, ko so nujne in sorazmerne za zaščito pravic upnikov in drugih zainteresiranih strani, ki jih bo prestrukturiranje verjetno zadevalo. Dolžniki bi na primer v izogib nepotrebnim stroškom in kot dokaz, da gre za zgodnjo fazo postopka, načeloma morali ohraniti nadzor nad svojimi sredstvi in imenovanje mediatorja oziroma nadzornika ne bi smelo biti obvezno, ampak odvisno od vsakega posameznega primera.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 final.

⁽²⁾ COM(2012) 795 final.

- (18) Dolжник bi moral imeti možnost od sodišča zahtevati začasno ustavitev posameznih postopkov izvršbe in odložitve postopkov v primeru insolventnosti, katerih začetek zahtevajo upniki, če bi taka dejanja lahko škodovala pogajanjem in ovirala možnosti za prestrukturiranje dolžnikovega podjetja. Da pa bi zagotovili pravično ravnotežje med pravicami dolžnika in upnikov ter ob upoštevanju izkušenj nedavnih reform v državah članicah, bi bilo treba začasno ustavitev najprej odobriti za največ štiri mesece.
- (19) Sodna potrditev načrta za prestrukturiranje je potrebna za zagotovitev, da je skrčenje pravic upnikov sorazmerno s koristmi prestrukturiranja in da imajo upniki na voljo učinkovito pravno sredstvo ter da se v celoti spoštujeta svoboda gospodarske pobude in lastninska pravica, kot sta zagotovljeni z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Sodišče bi zato moralo zavrniti načrt, pri katerem je verjetno, da bo načrtovano prestrukturiranje pravice upnikov, ki nanj ne pristajajo, skrčilo pod raven, ki bi jo upravičeno lahko pričakovali, če dolžnikovo podjetje ne bi bilo prestrukturirano.
- (20) Posledice stečaja, zlasti družbena stigmatizacija, pravne posledice in trajajoča nezmožnost odplačevanja dolgov, so pomembni odvračilni elementi za podjetnike, ki želijo ustanoviti podjetje ali dobiti drugo priložnost, čeprav so dokazi, da imajo podjetniki po stečaju naslednjič večje možnosti za uspeh. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje negativnih posledic stečaja za podjetnike, tako da se po določenem najdaljšem obdobju omogoči popoln odpust dolga –

SPREJELA NASLEDNJE PRIPOROČILO:

I. CILJ IN PODROČJE UREJANJA

1. Cilj tega priporočila je spodbuditi države članice, da vzpostavijo okvir, ki omogoča učinkovito prestrukturiranje podjetij v finančnih težavah, ki so sposobna preživeti, ter poštenim podjetnikom ponuja drugo priložnost in s tem spodbuja podjetništvo, naložbe in zaposlovanje ter prispeva k zmanjševanju ovir za nemoteno delovanje notranjega trga.
2. Z zmanjšanjem teh ovir naj bi se zlasti:
 - (a) znižali stroški ocenjevanja tveganj v zvezi z vlaganji v druge države članice;
 - (b) povečale stopnje poplačila upnikov in
 - (c) odpravile težave pri prestrukturiranju čezmejnih skupin družb.
3. To priporočilo vsebuje minimalne standarde glede:

- (a) okvirov preventivnega prestrukturiranja ter
 - (b) ustavitve stečajnega postopka za podjetnike v stečaju.
4. Pri izvajanju tega priporočila bi bilo treba državam članicam omogočiti, da sprejmejo ustrezne in učinkovite ukrepe za zagotovitev izterjave davkov, zlasti v primerih davčnih goljufij, utaj ali zlorab.

II. OPREDELITVE POJMOV

5. V tem priporočilu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „zavezanec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v finančnih težavah, pri kateri obstaja verjetnost plačilne nesposobnosti;
 - (b) „prestrukturiranje“ pomeni spremembo sestave, pogojev ali strukture sredstev in obveznosti dolžnikov ali kombinacije navedenih elementov, da bi omogočil nadaljevanje, v celoti ali delno, poslovnih dejavnosti dolžnikov;
 - (c) „ustavitev posameznih postopkov izvršbe“ pomeni sodno odreditev začasne odložitve pravice do uveljavljanja upnikovega zahtevka proti dolžniku;
 - (d) „sodišča“ vključuje kateri koli drug organ, ki je pristojen v zadevah glede preventivnih postopkov, ki so jim države članice zaupale vlogo sodišč in katerih odločitve so lahko predmet pritožbe ali ponovne preučitve s strani sodnega organa.

III. OKVIR PREVENTIVNEGA PRESTRUKTURIRANJA

A. Razpoložljivost okvira preventivnega prestrukturiranja

6. Dolžniki bi morali imeti dostop do okvira, ki bi jim omogočal prestrukturiranje poslovanja, katerega cilj je preprečitev plačilne nesposobnosti. Ta okvir bi moral vsebovati naslednje elemente:
- (a) dolжник bi moral imeti možnost za prestrukturiranje v zgodnji fazi, takoj ko postane jasno, da obstaja verjetnost plačilne nesposobnosti;
 - (b) dolжник bi moral ohraniti nadzor nad svojim rednim poslovanjem;
 - (c) dolжник bi moral imeti možnost zahtevati začasno ustavitev posameznih postopkov izvršbe;
 - (d) načrt za prestrukturiranje, ki ga sprejme z nacionalno zakonodajo predpisana večina, bi moral biti zavezujoč za vse upnike, če ga potrdi sodišče;

(e) novo financiranje, ki je potrebno za izvajanje načrta za prestrukturiranje, ne bi smelo biti razglašeno za nično, izpodbojno ali neizvršljivo kot dejanje, ki je v škodo vseh upnikov.

7. Postopek prestrukturiranja ne bi smel biti dolgotrajen in drag ter bi moral biti prožen, tako da bi bilo mogoče več korakov opraviti izvensodno. Vpletenost sodišč bi morala biti omejena na primere, ko je ta nujna in sorazmerna z namenom zaščite pravic upnikov in drugih zainteresiranih strani, ki jih zadeva načrt za prestrukturiranje.

B. Olajševanje pogajanj o načrtih za prestrukturiranje

Imenovanje mediatorja ali nadzornika

8. Dolžniki bi morali imeti možnost vstopa v postopek prestrukturiranja, ne da bi morali uradno začeti sodni postopek.

9. Imenovanje mediatorja oziroma nadzornika s strani sodišča ne bi smelo biti obvezno, ampak odvisno od vsakega posameznega primera, ko bi bilo to po mnenju sodišča potrebno:

(a) v primeru mediatorja, v pomoč dolžniku in upnikom pri uspešnem vodenju pogajanj o načrtu za prestrukturiranje;

(b) v primeru nadzornika, za nadziranje dejavnosti dolžnika in upnikov ter za sprejemanje potrebnih ukrepov za zaščito legitimnih interesov enega ali več upnikov oziroma tretje zainteresirane strani.

Začasna ustavitev posameznih postopkov izvršbe in odložitve postopkov v primeru insolventnosti

10. Dolžniki bi morali imeti pravico zahtevati od sodišča, naj jim odobri začasno ustavitev posameznih postopkov izvršbe (v nadaljnjem besedilu: ustavitev), ki jih začnejo upniki, vključno z zavarovanimi in prednostnimi upniki, ter bi lahko sicer ovirali možnosti za pripravo načrta za prestrukturiranje. Ustavitev ne bi smela vplivati na izvedbo obstoječih pogodb.

11. V državah članicah, ki za odobritev ustavitve določajo nekatere pogoje, bi ne glede na okoliščine dolžniki morali imeti možnost ustavitve, če velja naslednje:

(a) pogajanja o sprejetju načrta za prestrukturiranje podpirajo upniki pomembnega dela terjatev, ki bi jih načrt verjetno zadeval, ter

(b) obstaja precejšnja verjetnost, da bo načrt za prestrukturiranje izveden in bo preprečil plačilno nesposobnost dolžnika.

12. Kadar tako določa pravo držav članic, bi bilo treba v obdobju ustavitve odložiti tudi dolžnikovo obveznost, da predlaga stečaj, in zahteve upnikov po uvedbi postopkov v primeru insolventnosti proti dolžniku, vložene po odobritvi ustavitve.

13. Pri določitvi trajanja ustavitve bi bilo treba pravično in uravnoteženo upoštevati interese dolžnika in upnikov, zlasti zavarovanih. Obdobje ustavitve, ki ne bi smelo presežati štirih mesecev, bi bilo zato treba določiti glede na kompleksnost predvidenega prestrukturiranja. Države članice lahko določijo, da se obdobje podaljša, če se pri pogajanjih o načrtu za prestrukturiranje kaže napredek. Celotno trajanje ustavitve ne bi smelo biti daljše od 12 mesecev.

14. Ko ustavitev ni več potrebna za olajšanje sprejetja načrta za prestrukturiranje, bi jo bilo treba odpraviti.

C. Načrti za prestrukturiranje

Vsebina načrtov za prestrukturiranje

15. Države članice bi morale zagotoviti, da sodišča lahko potrdijo načrte učinkovito in načeloma v pisnem postopku. Določiti bi morale jasne in natančne določbe o vsebini načrtov za prestrukturiranje. Načrti za prestrukturiranje bi morali vsebovati podroben opis naslednjih elementov:

(a) jasne in popolne opredelitve upnikov, ki bi jih načrt zadeval;

(b) posledic predlaganega prestrukturiranja za posamezne dolgovce ali kategorije dolgov;

(c) stališča prizadetih upnikov glede načrta za prestrukturiranje;

(d) pogojev novega financiranja, kadar je to primerno, ter

(e) možnosti načrta, da prepreči plačilno nesposobnost dolžnika in zagotovi sposobnost podjetja za preživetje.

Sprejetje načrtov za prestrukturiranje s strani upnikov

16. Da bi izboljšali možnosti za prestrukturiranje in s tem število rešenih podjetij, sposobnih preživetja, bi morali prizadeti upniki, tako zavarovani kot nezavarovani, imeti možnost, da sprejmejo načrt za prestrukturiranje.

17. Upniki z različnimi interesi bi morali biti obravnavani v ločenih razredih, ki odražajo te interese. Urediti je treba najmanj dva ločena razreda, za zavarovane in nezavarovane upnike.

18. Načrt za prestrukturiranje bi morali v vsakem posameznem razredu sprejeti upniki, ki imajo večino glede na znesek terjatev, skladno z nacionalno zakonodajo. Če je razredov upnikov več kot dva, bi države članice morale imeti možnost ohraniti ali uvesti določbe, ki sodišča pooblastijo za potrditev načrtov za prestrukturiranje, če jih podpira večina razredov upnikov, ob upoštevanju zlasti teže terjatev v posameznih razredih upnikov.
19. Upniki bi morali imeti enake konkurenčne pogoje ne glede na svojo lokacijo. V državah članicah, katerih zakonodaja zahteva formalen postopek glasovanja, bi upnikom zato načeloma morali omogočiti glasovanje z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo, na primer priporočene pošte ali varnih elektronskih tehnologij.
20. Da bi bilo sprejemanje načrtov za prestrukturiranje učinkovitejše, bi morale države članice tudi zagotoviti možnost, da načrte za prestrukturiranje sprejmejo samo določeni upniki oziroma samo določeni razredi upnikov, kadar to ne vpliva na ostale upnike.

Sodna potrditev načrta za prestrukturiranje

21. Da bi zagotovili, da načrt za prestrukturiranje ne vpliva neupravičeno na pravice upnikov, in v interesu pravne varnosti bi načrti za prestrukturiranje, ki vplivajo na interese upnikov, ki nanj niso pristali, ali ki določajo novo financiranje, morali postati zavezujoči šele, ko jih potrdi sodišče.
22. Pogoji, pod katerimi lahko načrt prestrukturiranja potrdi sodišče, bi morali biti v zakonodaji držav članic jasno opredeljeni in bi morali zajemati vsaj naslednje:
- (a) načrt za prestrukturiranje je bil sprejet v okoliščinah, ki zagotavljajo varovanje legitimnih interesov upnikov;
 - (b) o načrtu za prestrukturiranje so bili obveščeni vsi upniki, ki jih bo ta verjetno zadeval;
 - (c) načrt za prestrukturiranje pravic upnikov, ki nanj niso pristali, ne zmanjša na raven, ki bi jo upravičeno lahko pričakovali, če podjetje ne bi bilo prestrukturirano, če bi bila dolžnikova sredstva odprodana ali v primeru prodaje dolžnikovega delujočega podjetja;
 - (d) morebitno novo financiranje, predvideno v načrtu za prestrukturiranje, je potrebno za izvedbo načrta in ne vpliva neupravičeno na interese upnikov, ki nanj niso pristali.
23. Države članice bi morale zagotoviti, da sodišča lahko zavrnejo načrte za prestrukturiranje, ki očitno ne morejo preprečiti plačilne nesposobnosti dolžnika in zagotoviti zmožnosti podjetja za preživetje, ker na primer ni pred-

videno novo financiranje, ki je sicer potrebno za nadaljevanje njegove poslovne dejavnosti.

Pravice upnikov

24. O vsebini načrta za prestrukturiranje bi morali biti obveščeni vsi upniki, ki jih bo ta verjetno zadeval. Prav tako bi morali imeti pravico do ugovora ali pritožbe zoper načrt za prestrukturiranje. Kljub temu pa zaradi interesa upnikov, ki načrt podpirajo, pritožba ne bi smela zadržati izvajanja načrta za prestrukturiranje.

Učinki načrta za prestrukturiranje

25. Načrti za prestrukturiranje, ki jih prizadeti upniki sprejmejo soglasno, bi morali biti zavezujoči za vse med njimi.
26. Načrti za prestrukturiranje, ki jih potrdi sodišče, bi morali postati zavezujoči za vse upnike, ki jih načrt zadeva in opredeljuje.

D. Zaščita novega financiranja

27. Novo financiranje, vključno z novimi posojili, dolžnikovo prodajo nekaterih sredstev in pretvorbami dolga v lastniške deleže, ki je dogovorjeno v načrtu za prestrukturiranje in ga potrdi sodišče, ne bi smelo biti razglašeno za nično, izpodbojno ali neizvršljivo kot dejanje, ki je v škodo vseh upnikov.
28. Kdor zagotovi novo financiranje kot del načrta za prestrukturiranje, ki ga potrdi sodišče, bi moral biti izvzet iz civilne in kazenske odgovornosti v zvezi z zadevnim postopkom prestrukturiranja.
29. Omogočiti je treba izjeme od pravil o zaščiti novega financiranja, če se naknadno odkrijejo goljufije v zvezi z njim.

IV. DRUGA PRILOŽNOST ZA PODJETNIKE

Preizkusna doba za odpust dolgov

30. Da bi podjetnikom lahko dali drugo priložnost, bi bilo treba omejiti negativen učinek stečaja nanje. Podjetnikom, pri katerih je bil opravljen stečajni postopek, bi morali dolgove odpustiti v celoti najpozneje v treh letih od:
- (a) dne, ko je sodišče odločilo o zahtevi za začetek stečajnega postopka, če gre za postopek, ki se konča z odprodajo dolžnikovih sredstev;
 - (b) dne začetka izvajanja načrta za odplačilo dolga, če gre za postopek, ki vključuje tak načrt.
31. Ob poteku preizkusne dobe za odpust dolgov bi moral biti dolg podjetnikom načeloma odpuščен samodejno, ne da bi morali za to še enkrat zaprositi sodišče.

32. Popoln odpust dolga po kratkem obdobju ni primeren v vseh okoliščinah. Države članice bi morale zato imeti možnost, da ohranijo ali uvedejo strožje določbe, ki so potrebne za:

- (a) odvratanje podjetnikov, ki so delovali nepošteno ali v slabi veri, bodisi pred ali po začetku stečajnega postopka;
- (b) odvratanje podjetnikov, ki ne spoštujejo načrta za odplačilo dolga ali druge pravne obveznosti, katere namen je varovati interese upnikov, ali
- (c) varovanje sposobnosti preživljanja podjetnika in njegove družine, tako da se podjetniku omogoči, da obdrži nekatera sredstva.

33. Države članice lahko iz pravila o odpustu celotnega dolga izvzamejo določene kategorije dolga, na primer dolg, ki izhaja iz odškodninske odgovornosti.

V. NADZOR IN POROČANJE

34. Države članice so pozvane, naj načela iz tega priporočila uveljavijo najpozneje do 14. marca 2015.

35. Države članice so prav tako pozvane, naj zbirajo zanesljive letne statistične podatke o številu postopkov preventivnega

prestrukturiranja, dolžini postopkov ter o velikosti zadevnih dolžnikov in rezultatih začetih postopkov ter naj navedene informacije Komisiji posredujejo vsako leto, prvič pa najpozneje do 14. marca 2015.

36. Komisija bo izvajanje tega priporočila po državah članicah ocenila do 14. septembra 2015. V tem okviru bo Komisija ocenila vpliv priporočila na reševanje podjetij v finančnih težavah in na zagotavljanje druge priložnosti poštenim podjetnikom, medsebojnega vpliva priporočila in drugih postopkov v primeru insolventnosti na drugih področjih, kot so preizkusna doba za odpust dolga za fizične osebe, ki ne opravljajo trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, vpliv priporočila na delovanje notranjega trga ter na mala in srednja podjetja, pa tudi na konkurenčnost gospodarstva Unije. Komisija bo tudi ocenila, ali bi bilo treba predlagati nadaljnje ukrepe za utrditev in okrepitev pristopa, izraženega v tem priporočilu.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Viviane REDING

Podpredsednica

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL